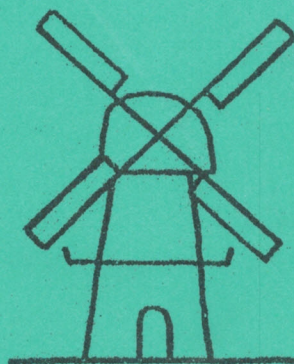
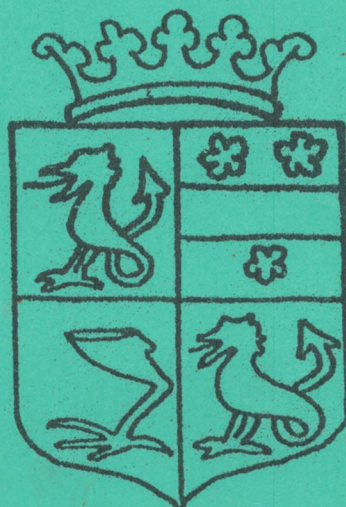

dec 2000

schildjer proat

UITGEGEVEN DOOR DE
VER. DORPSBELANGEN
OVERSCHILD E. O.

SCHILDJER PROAT

De dorpskrant van Overschild en omstreken, die 4 keer verschijnt in de maanden februari, mei, september en december.

REDACTIE: Antje Salomons Graauwedijk 29 9625 PD Overschild tel. 0596-566513
Maaïke de Vries Graauwedijk 50 9625 PD Overschild tel. 0596-566360

REKENINGNUMMER SCHILDJER PROAT:
RABOBANK "MIDDEN NEDERLAND" NR. 35 27 53 269
GIROREK RABO "MIDDEN GRONINGEN" 85 58 98.

ABONNEMENTEN

Niet-inwoners van "Overschild" kunnen zich voor f 20, -- abonneren op Schildjer Proat.

ADVERTENTIE TARIEVEN

Kwart pagina	per editie f 20, --	per jaar	f 60, --
Halve pagina	per editie f 32,50	per jaar	f 97,50
Hele pagina	per editie f 47,50	per jaar	f 142,50

DRUKWERKTARIEVEN

Enkelzijdig	f 0,08
Dubbelzijdig	f 0,15
Per origineel	f 0,65

Betaling contant of op de rekening van Schildjer Proat.

Advertenties, die niet binnen 1 maand na de ontvangst van de factuur zijn voldaan, worden niet geplaatst.

INGEZONDEN STUKKEN

Al deze stukken worden BUITEN VERANTWOORDELIJKHEID van de redactie geplaatst, dit geldt ook voor geplaatste stukken van Dorpsbelangen en de Stichting.

De redactie behoudt zich het recht voor om brieven en ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen. Uiteraard verdwijnen anonieme brieven direct in de vuilnisbak.

Belangrijke adressen voor het dorp Overschild en omstreken.

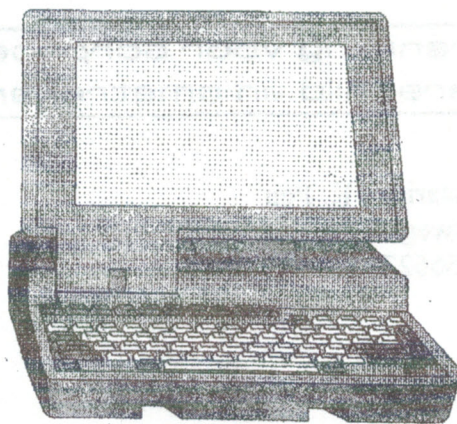
BESTUUR DORPSBELANGEN

NAAM	ADRES	TEL.	FUNKTIE	WERKGROEP
H. Kruizinga	O. Graauwedijk 5	566263	Voorzitter	-
G. Klinkhamer	O. Graauwedijk 2	566320	Penn.mrs.	-
K. Pen	Meerweg 1	566272	Secr.	V.K.D.G.
J. Venhuizen	Oosterp.weg 12	566227		Kosterserf
Joh. Folkersma	Meerweg 12	566443		Kosterserf
W. Eissens	Kanaalweg 20	566461		

R. Bouwman	Meerweg 26	566229	Voorz.	Evenementen
E. Dikkema	Graauwedijk 21	566488	Voorz.	Kinderspeelweek

Bank Dorpsbelangen Rabo "Midden Groningen" nr. 35 27 52 629 Gironr. Bank 85 58 98.

VOORWOORD VAN DE REDACTIE

NR. 4 december 2000. twintigste jaargang.

Beste dorpsgenoten.

Druk, druk en nogeens druk. Vergaat u dat ook zo. Een drukke maand. Sinterklaas, Kerst, en de „Schidjer Proat" moet weer klaar. Maar effên het is ons weer gelukt. Ja de laatste „Schilder Proat" van het jaar 2000. Wat vliegt de tijd, vind u ook niet. Wij hebben weer heel wat voor de krant:

Dorpsbelangen, Peuterspeelzaal,

Werkgroep Evenementen, Mono,

Oproep Kinderspeelweek,

Kerstverhaal.

Uitnodigingen voor het bijwonen van het Kerstfeest.

Kerstpuzzel is gemaakt door Lex v/d Gaag.

Lex bij deze onze hartelijke dank.

Kerstkleurplaat.

De oplossing van de Kerstpuzzel en de Kerstkleurplaat, kunt u inleveren voor 16 december bij een van de redactieleden. onder de goede inzendingen van beiden wordt een prijsje verloot.

Denk om de inlever datum.

En natuurlijk onze trouwe inzenders, die ons altijd van nieuws voorzien, daarvoor onze hartelijke dank.

Dank willen wij ook tegen demensen zeggen die ons altijd helpen met rapen.

Er zijn geen Familie berichten aangeleverd.

Kopie voor de volgende krant moet uiterlijk 24 februari 2001 binnen zijn.

Wij wensen u allen een gezond en een gelukkig 2001 toe.

De Redactie.

vereniging voor dorpsbelangen
overschild en omstreken

Secretariaat: K. Pen
Meerweg 1
Tel: 566272

November 2000.

Beste dorpsgenoten,

De bladeren vallen van de bomen, de storm raast over het land, het is koud en guur. Kortom het is najaar.

's Avonds vroeg donker, de gordijnen dicht, de kachel brandt, een kaarsje op tafel, de Sint weer in het land. Kortom de feestdagen staan weer voor de deur.

Ondanks al deze beslommeringen heeft het bestuur van Dorpsbelangen niet stil gezeten. Als eerste wapenfeit kan gemeld worden dat de overkapping op het Kosterserf er staat.

Architectonisch misschien geen hoogstandje, maar wel een droge plek waar de jeugd zich kan ophouden en naar het nu lijkt ook op een prettige manier. Een groep jongeren heeft zelfs gezorgd voor inrichting van de overkapping. De afspraak met de jeugd is, dat ze er zelf voor zorgen dat het Kosterserf netjes blijft.

Het bestuur is op dit moment bezig een oplossing te zoeken voor de speeltoestellen op het Kosterserf. De toestellen die er nu staan moeten gekeurd worden, maar de wens voor nieuwe toestellen bestaat al geruime tijd.

Er is een nieuw gemeentelijk beleid uitgestippeld, wat voor Overschild inhoudt dat de toestellen niet meer onder de gemeente vallen. Er wordt een uitsterfbeleid gevoerd. Eerder was het zo dat de gemeente subsidies verstrekke voor het onderhoud aan speeltoestellen die niet op gemeentelijke grond lagen. Nu zegt de gemeente: er staan drie speeltoestellen op het schoolplein (gemeentegrond), dat is genoeg voor het aantal kinderen dat er gebruik van maakt.

Het bestuur vindt dat het Kosterserf zeker bestaansrecht heeft als speeltuin. Het ligt op een open plek, centraal in het dorp. Op het schoolplein is geen wip of schommel, bovendien is er na schooltijd geen toezicht, de kinderen spelen achter de bossage rondom school.

Er is wel een mogelijkheid om "mee te liften" met de jaarlijkse verplichte keuring, maar als op dit moment de toestellen gekeurd zouden worden, komen niet alle toestellen door de keuring. Bovendien is deze keuring niet goedkoop. Kortom te hoge kosten voor een keuring en geen speeltoestellen meer.

Het bestuur heeft het plan opgevat om het Juliana Welzijnsfonds aan te schrijven, om op die manier nieuwe speeltoestellen te realiseren die voldoen aan alle wettelijk verplichte veiligheidseisen.

Na de zomer is, in samenspraak met het stichtingsbestuur, besloten om de publicatiebak, die aan de Graauwedijk bij dhr. Bosscher staat, te verplaatsen naar het dorpsplein bij de Pompel. Het idee is dat de bak een wat prominentere rol krijgt. Iedereen kan zijn of haar mededelingen kwijt, van

geboorte tot verkoop. Inmiddels is de publicatiebak van de Graauwedijk weg en komt ook niet weer. De bak is dermate verrot dat er een nieuwe gemaakt moet worden. Er is inmiddels een vrijwilliger gevonden die een nieuwe publicatiebak gaat maken. We hopen dat de klus spoedig geklaard zal zijn, zodat we de publicatiebak "nieuwe stijl" snel in gebruik kunnen nemen.

Verder heeft het bestuur een verzoek gekregen voor de plaatsing van een ooievaarsnest in Overschild. We hebben dhr. Carel Leemhuis bereid gevonden om ons hierin bij te staan. Ook hij is erg enthousiast over dit idee. Op dit moment staat dit alles nog in de kinderschoenen, maar u zult hier ongetwijfeld nog meer over horen.

U prettige feestdagen wensend verblijf ik, namens het bestuur, met vriendelijke groet.

K. Pen

OPROEP OPROEP OPROEP OPROEP OPROEP OPROEP OPROEP OPROEP

**Het bestuur van Dorpsbelangen is op zoek naar iemand die, tegen vergoeding,
het komende seizoen het Kostersef wil maaien.**

U kunt zich aanmelden bij een van de bestuursleden.

Nieuws uit de Peuterspeelzaal.

Er zijn best wel weer veel nieuwtjes te schrijven en mij is er gevraagd om dat nog een keer te doen. Want zoals iedereen al weet gaan wij verhuizen naar Loppersum. Inmiddels zijn er voor mij al weer 3 jaar ouderraad voorbij. Ik heb er veel lol in gehad. Eerst als algemeen lid en later als voorzitter. Mijn vraag is dan dus mede ; wie wil er mijn plekje overnemen?! Laat je ideeën waaien en bovendien hoeft er niet zoveel tijd in te steken.

Carolien gaat de ouderraad ook verlaten, haar willen we dan ook bedanken voor haar inzet. Haar plek zal eventueel ook nog opgevuld kunnen worden. Wie er belangstelling heeft kan zich opgeven bij een van de ouderraadsleden.

11 November hebben de kinderen sint-maarten gelopen met hun mooie pompoenlampionnen.

Nadieh gaat de speelzaal verlaten omdat zij 4 jaar wordt en dus naar de basisschool gaat. Wij wensen haar daar veel plezier toe.

Kars zal per 1 februari de speelzaal verlaten en wensen hem op de nieuwe speelzaal in Loppersum veel plezier toe.

Ook willen wij via deze weg iedereen bedanken die een bijdrage heeft geleverd voor de brandwondenstichting. De opbrengst was F409.15.

5 December is in aantocht wat uitgebreid gevierd zal worden.

Dan staat de kerst ook nog voor de deur waar ook echt aandacht aan besteed zal worden.

16 December is er ook weer een kerstmarkt waar de speelzaal ook weer van de partij zal zijn. Voor de peuters van onze eigen speelzaal wordt er een kleurwedstrijdje gehouden.

De kleurplaat van Dribbel staat in de peuternieuws. Alle peuters wensen wij veel plezier bij het kleuren.

Heeft u een peuter dat 1 jaar en 6 maanden is, dan zou deze op de wachtlijst kunnen komen te staan. U kunt hem of haar opgeven bij juf Hester Heida.

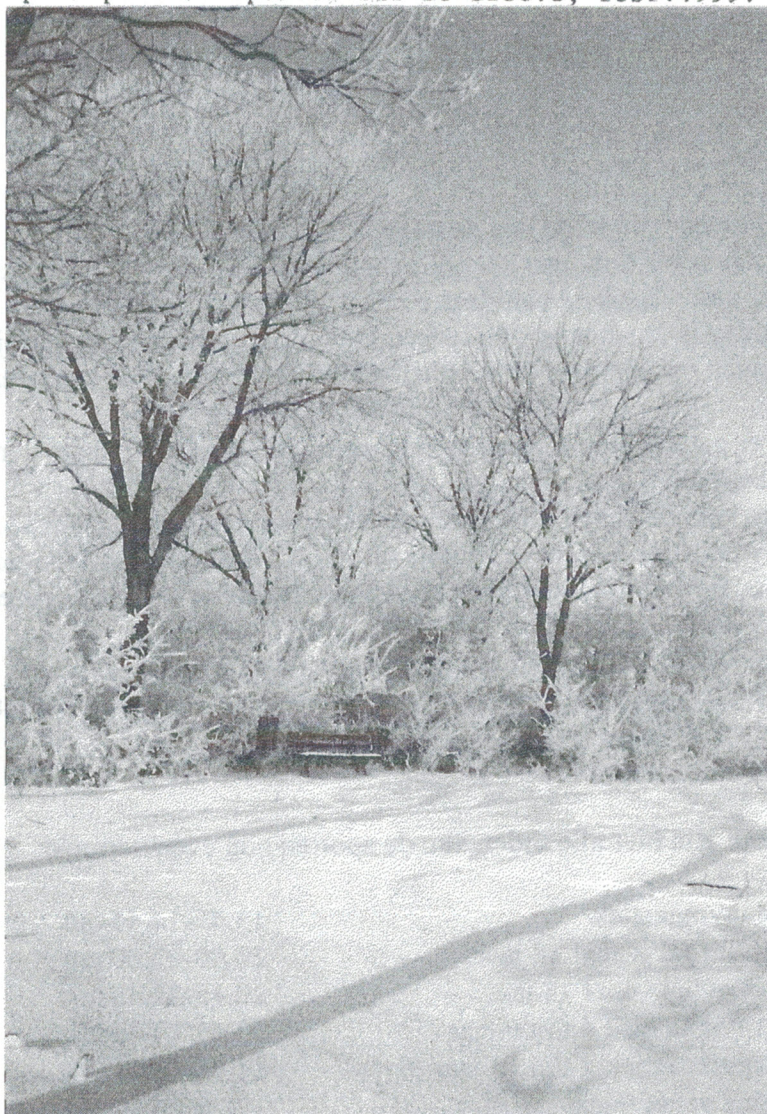
Haar telefoonnr. is 0598-431631.

Telefoonnr. psz. is 0596-566390

Tot slot wensen wij iedereen fijne feestdagen en een goed uiteinde.

groetjes van Saskia.

"Het bankje" op de plaasterploats bie De Groeve, febr.1999.

Zo'n
zuvere
wonder widde
wintermörge,

moakt joe
hail stil
en blied
van binnen.

Mor echt
geluk
dat vuil
ie pas,

as je
n aandere
troanen
dreugen kinnen.

Wie wènsen joe gòdie feestdoagen en n gezond 2001.

a.s.

Nieuws van S.V. Mono

Het sportseizoen is al weer enige tijd aan de gang.

De dames en heren zijn weer druk aan het volleyballen en hebben ook enkele keren aan een toernooi meegedaan, met wisselend resultaat.

Op de woensdagmiddag is er sinds enkele weken kindergymnastiek in de leeftijd van 4 t/m 12 jaar. De kinderen krijgen les van dhr. B. Wobben uit Froombosch en de kinderen zijn razend enthousiast.

Op de zaterdag kan er getafeltennis worden, ook de jeugd vanaf 9 jaar kan hier aan mee doen. Daarna is er nog volleyballen voor de jeugd van 12 t/m 17 jaar.

We hebben de vorige keer vergeten te vermelden dat er op de maandag van 13.45 uur tot 14.45 uur senioren-gymnastiek is. Onder leiding van mevr. Verhagen uit Hoogezand wordt er iedere week aan Meer Bewegen Voor Ouderen gedaan. Iedereen vanaf ongeveer 45 jaar kan hier aan meedoen.

Op zaterdag 16 december wordt er in de Pompel een kerstmarkt georganiseerd, van 15.00 – 20.00 uur. Ook sportvereniging Mono staat hier met een stand, we hopen dat u allemaal komt en meedoet aan onze spelletjes.

Voor alle duidelijkheid zijn hier alle tijden van de sporten nog even vermeld:

• Maandag senioren-gymnastiek	13.45-14.45 uur
• Maandag herenvolleybal vanaf 18 jaar	20.00-22.00 uur
• Dinsdag damesvolleybal vanaf 18 jaar	20.15-21.45 uur
• Woensdag kindergymnastiek 4 t/m 6 jaar	13.45-14.45 uur
• Woensdag kindergymnastiek 7 t/m 12 jaar	14.45-15.45 uur
• Zaterdag tafeltennis vanaf 9 jaar	17.00-18.30 uur
• Zaterdag jeugdvolleybal van 12 t/m 17 jaar	18.30-20.00 uur

Lijkt een of andere sport u leuk, u bent altijd van harte welkom om een keertje te komen kijken, of u kunt ook altijd een keer vrijblijvend meedoen.

Voor inlichtingen kunt u bellen naar T. van Maar, tel. 566412 of naar C. van der Laan, Tel. 566246.

Hierbij willen wij u alvast prettige feestdagen wensen en een goed 2001!

Namens het bestuur,
C.J. van der Laan.

KINDERGYMNASTIEK.

Dit zijn de gymleraar en de kinderen van boven naar beneden en v.l.n.r.
in de leeftijd van 4/6 jaar.

Bernard Wobben, Annet Kort, Sven v/d Wal, Dirk Huyssoon,

Larissa Venhuizen, Thijs Huyssoon, Myron Beerlings.

Bart Mutsaers, Jos v/d Wal, Joel van Dijk, Sharon Haast, Mark Fleddrman,
Roy Hinrichs, Linda van Maar en Mark van Maar.

Onderste foto.

Dit zijn de kinderen van 7/12 jaar van boven naar beneden en v.l.n.r.

Mattias Venhuizen, Bob Koelman, Willem Huyssoon, Annet Kort,

Kyra Corringa, Sophie Mutsears, Laura Noordenbos, Petra Ritsema,

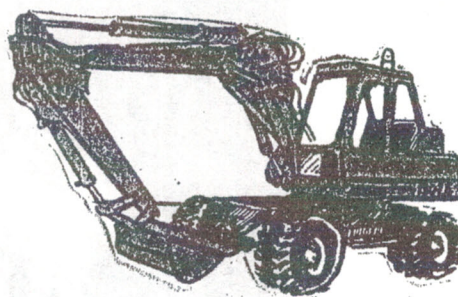
Nadine Stok, Serena Hinrichs, Armando Blaauw en Micha Beerlings.

NOORDENBOS

Grondverzet-, Kraanverhuur- en
Loonbedrijf.

Graauwedijk 12, 9625 PC Overschild.
Tel. 0596-566257 of 566252.
Mobiele tel. 06-55168725.

de trekpopp
houten
speelgoed
en
kadoartikelen

Hoofdweg 23 Woltersum
050 - 3021555

H.Pot

NVOB
bouwbedrijf

Hoofdweg 23
9795 PA Woltersum
050-3021555

Nieuwbouw. Renovatie

Verbouw _ Onderhoud.

In onze winkel vindt de doe-het-zelver
alles voor bouw- en verflussen

Dit was bakkerij Kremer, toen Graauwedijk 55.

"DE WOLDSTREEK". 13 juni 1928. 4e jaargang no. 24.

Officiële mededelingen, "HINDERWET".

3e Den Heer G. Kremer te Overschild Gem. Ten Boer en zijn rechtverkrijgenden tot het oprichten van ene Brood en Banket-bakkerij op het perceel te Overschild, kadastraal bekend Gemeente Slochteren Sectie A, no. 1483.

Met bepaling, dat bovengenoemde inrichtingen in werking zullen gebracht moeten zijn binnen zes maanden na heden.

(Met dank aan de heer H.J.Jansonius van wie ik deze krantenknipsel heb gekregen).

Met bovenstaande melding maakte de heer Kremer in 1928 bekend dat hij een bakkerij wilde beginnen op een perceel aan de Graauwedijk.

Kremer was knecht bij bakker Willemsen, die op de hoek Graauwedijk-Kanaalweg een brood en banket-bakkerij had.

Deze bakkerij stond in de Gemeente Ten Boer.

Het is het witte huis op de hoek, nu bewoond door mevr. A. Boven.

De mooie schuren met doorrit en gedekt met riet zijn afgebroken.

De Gemeente Slochteren geeft haar toestemming en zo kon het gebeuren dat een tweede bakker zich op een onderlinge afstand van 100 meter ging vestigen.

Dat zou nu ondenkbaar zijn.

Vroeger kon dat, jaren lang had Overschild twee warme bakkers.

De bakkerij van Willemsen werd overgenomen door Bakker Elema en later door Wiltjer. Wiltjer was geen warme bakker, hij liet het brood van elders komen.

Kremer was 32 jaar bakker in Overschild. Heel veel lezers zullen nog wel een herinnering aan hem hebben.

In de herfst droogde Kremer zoete appeltjes op de oven voor zijn klanten en boerenkool, lekker in de winter voor de stampot

Begin dec. stond er altijd een Sinterklaas van gips in de etelage.

Het maakte ons kinderen niet uit dat zijn mantel ieder jaar verder afgebladderd was, voor ons betekende het feest!

In april 1961 verkoopt Kremer zijn bakkerij aan de heer W. Boekeloo.

Hoe dat ging leest u op de volgende bladzijde.

AFSCHRIJFT.

Burgemeester en wethouders der gemeente Slochteren verklaren bij deze, dat het dringend gewent is, nu de heer G. Kremer, bakker te Overschild Graauwedijk 55, de uitoefening van zijn beroep gaat staken, dat de heer Wolter Boekeloo, geboren 7 juni 1914, te Uithuizermeeden, bakkersknecht wonende te Appingedam, Solwerderstraat 39a, middels een Ministeriële verklaring in de gelegenheid gesteld wordt het bedrijf van Kremer voornoemd over te nemen en te blijven exploiteren.

De heer Boekeloo is n.l. niet in het bezit van de vereiste diploma's, maar is met de praktijk van het bakkersbedrijf volledig op de hoogte en zal in de behoefte van het dorp Overschild aan een brood-, koek-, en banketbakkerij volledig kunnen voorzien.

Overschild is een dorp van plm. 700 inwoners, zeer excentrisch gelegen op ten minste 8 km. afstand van enig ander dorp of gehucht. Aangezien er slechts èèn bakkerij is gevestigd, n.l. die van de heer Kremer voornoemd, zou het voor dit agrarisch dorp, dat te groot is om te kunnen verdwijnen, een ramp zijn, indien het zijn van ouds bestaande bakkerij zou moeten missen.

Daarom zal het algemeen belang er in hoge mate mede gediend zijn indien op het verzoek van Boekeloo om een vestigingsvergunning gunstig wordt beschikt.

Slochteren, 10 april 1961.

Burgemeester en wethouders van Slochteren.

W.G.H. Tuin.

De scr. Garrelts.

LUXE BAKKERIJ
W. Boekeloo
Graauwedijk 49

Ook wij geven gratis
spaarzegels

W. Boekeloo, de laatste warme bakker van Overschild bezig met het bakken van een taart.

Omdat door de komst van de grote supermarkten opvolging onmogelijk was geworden, besloot het echtpaar Boekeloo na twintig jaar noeste arbeid het pand te verkopen aan fam. van der Laan.

Nu is het garage van der Laan, Graauwedijk 49.

De fam. van der Laan woont inmiddels al 17 jaar in Overschild. De verandering van bakkerij naar garage ging heel geleidelijk en langzamerhand is het bedrijf van de hobbyist van der Laan uitgegroeid tot wat het nu is.

Een compleet garagebedrijf, met als specialisatie het merk "SAAB".

Als u al eens achter heeft gekeken is het u vast opgevallen dat de specialist weinig aan het toeval over laat.

Een lange rij trofeeën getuigen van de successen die het echtpaar van der Laan als "racing team" behaalde.

Daar zou best eens een stukje over in Schildjer Proat geplaatst kunnen worden. Wij zijn niet alleen erg nieuwsgierig maar ook wel een beetje trots.

Als u al dat moois eens wilt zien, moet u vragen of u even door de tuin mag wandelen. Mevr. van der Laan kan n.l. niet alleen hard auto rijden, ze heeft ook groene vingers.

Dat is te zien in de schitterende tuin, waar het goed toeven is.

Nou wat let u!

U wordt in hun advertentie uitgenodigd, "de koffie staat klaar".

a.s.

van der Laan bv

Graauwedijk 49, Overschild

- Saabspecialist

Veur "Schildjer Proat"

deur H. Kuper.

22 mai 1937.

Dizze doatum zegt de lezer meschain nait zo veul.
Veur ons hier echter wel!
Dat was noamelijk ons trouwdag.
Het was op ain zoaterdag, din was de trouwerij op
t'gemaintehoes groatis.
En in dei tied was elk dubbeltje geld.
Nou is joen trouwdag mainstied 'n vrije dag.
Veur mie was dat nait zo.
Ik waarkte dou op de "Meerhoeve" bie Willem Stoal.
Nou haar 'n wie op 'n stuk laand van 11 bunder aal tweimoal
zummerwait zaait. Baide keer 'n wer dat op vreten deur
ritnaalden, dus dat mos nog ais over zaait worden.
Ain bunder aarten en n haalve bunder vouderbaitn. Dat was
smörgens om half vief oet berre, twei koiën melken, melk
noar weg brengen en dou aan t'zaaien.
Eerst de greune aarten. Dou mos zaamesien omsteld worden
mit vief piepen op twei meter veur de vouderbaiten.
Aal mit aal hail dat nog aal wat tied op.
Ik weer noar hoes tou, wassen en aanklaiden en dou op fiets
noar Oosterwierd. De aanstoande schoonvoader haar aal
zegt, woar blift Hinderk nou.
De trouwerij was s'middoags.
Jantje en ik in de auto van Kloas Diekemoa oet t'dörp.
De rest er op fiets achter aan.
s'Middags nog eev'n op petret bie Pastoor in Loppersum en
s'oavends wat feest hol'n.
Houveul joar'n dat leed'n is kin ie zulf wel oetrekken.
Wie bin'n nog altied bie mekoar.

De verhuizing van het Ufkenshuis is eerst weer uitgesteld.
De nieuwbouw kwam veel hoger uit dan wat uitgerekend was.
Wij wachten maar af.

Vriendelijke groeten van fam. Kuper.

We zijn net zo thuis in de buurt als u

De Rabobank is een bank met een idee. Het idee dat je samen sterk bent. De Rabobank heeft als geen ander een traditie van samenwerken en bouwen aan relaties. Het is een bank van mensen vóór mensen.

Dat merkt u al snel in het persoonlijke contact. Elke Rabobank staat midden in de samenleving. Daarom zijn we vaak betrokken bij activiteiten in het bedrijfsleven, verenigingen en scholen. We weten wat er leeft, ook als het niet om bankzaken gaat. Kortom, we zijn een bank die net zo thuis is in de buurt als u.

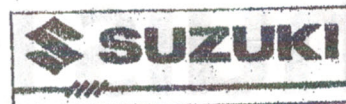

Rabobank

”Midden-Groningen”

met vestigingen te: Hoogezand-Sappemeer, Kolham, Overschild, Siddeburen, Slachteren, Wagenborgen, Westerbroek.

AUTOBEDRIJF HANS DRENT

SPECIALIST van de **WOLDSTREEK**

- ★ APK keuringsstation
- ★ VVN keuringsstation
- ★ levering van nieuwe auto's en occasions
- ★ tankstation voor gas, diesel, super en Euro 85

APK

Meenteweg 100,
Schildwolde,

0598-421751

J. VAN LEGGELO **Timmerbedrijf**

**Voor al uw hout, plaat-
en bouwmaterialen,
doe het zelf artikelen.**

**Nu ook voor al uw film
en fotowerk naar
onderstaand adres.**

MEERWEG 5
OVERSCHILD

0596-566374

London 25 November 2000 by e-mail.

Moi fooks

Zoals jullie misschien wel weten ben ik voor een jaar naar London.

Het bevalt mij hier prima en het is hier erg druk en de mensen zijn hier erg vriendelijk en hoffelijk.

Ze zeggen altijd sorry, sorry als ze je per ongeluk aanstoten of wat dan ook.

Toen ik hier pas aankwam kreeg ik een heel klein kamertje inmiddels ben ik naar een grotere kamer verhuisd.

Je wordt hier wel zelfstandig want je moet hier alles zelf doen zelf uitzoeken en regelen maar dat vind ik wel leuk.

Toen ik hier voor de eerste keer met de ondergrondse (metro) ging kwam ik bij het verkeerde station uit en moest ik een taxi nemen om weer naar het hotel te komen waar ik werk als portier, ik kan jullie vertellen dat je dan heel veel mensen leert kennen van diverse nationaliteiten en pluimage.

Ik heb al zoveel uitnodigingen gehad voor Finland tot Zuid-Afrika Indonesië en Canada dus je ziet wel ik ben voorlopig nog wel even onderdak.

Inmiddels heb ik ook veel vrienden gemaakt en regelmatig gaan we stappen en lekker uit eten musicals bezoeken en natuurlijk musea want die zijn gratis in Engeland.

Engeland is zo groot dat er nog van alles te zien en te beleven valt.

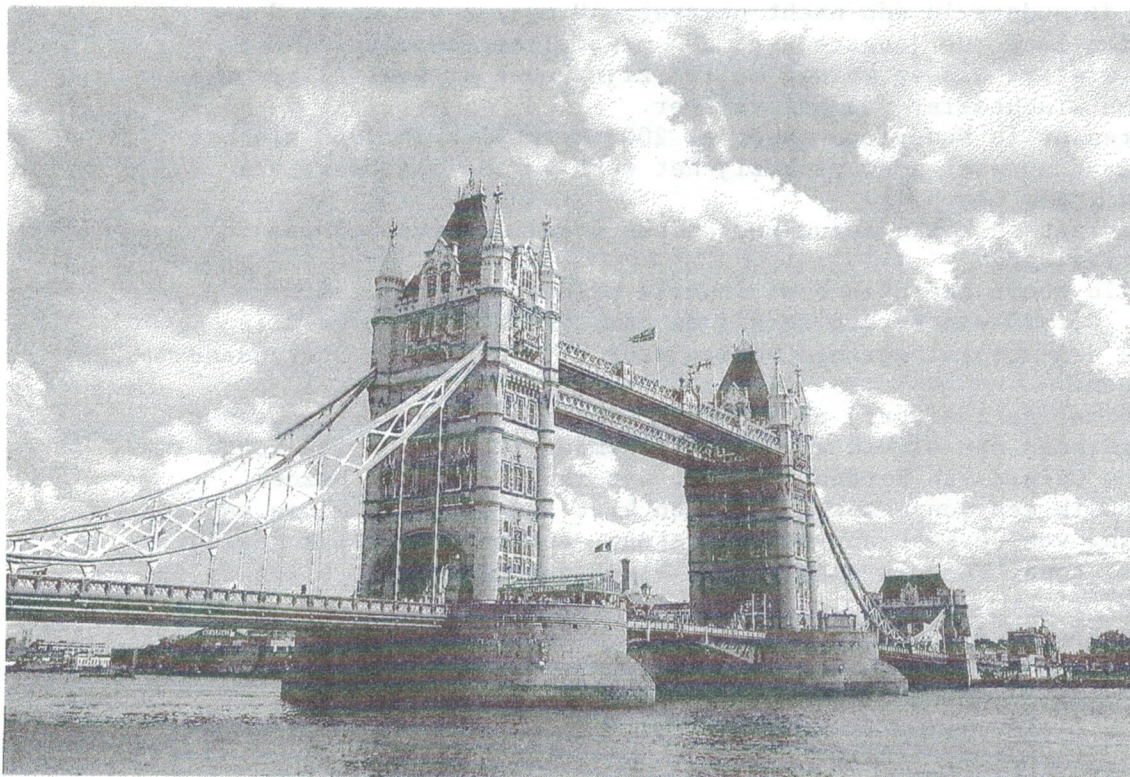
Van de week was ik in een heel groot gebouw waar een piano stond, (want die mis ik wel een beetje) en toen heb ik gevraagd of ik er op mocht spelen, en wat dacht je het mocht en ik was de koning te rijk heb daar zeker 1 ½ uur zitten te genieten tof hè.

Als het even kan gaan we Sinterklaas feest vieren want er zijn hier veel meer jongeren uit Nederland en andere landen en daarom heeft het thuisfront (pa en ma) een groot pakket met pepernoten ,chocoladeletters etc opgestuurd zodat wij op 5Dec lekker kunnen smullen.

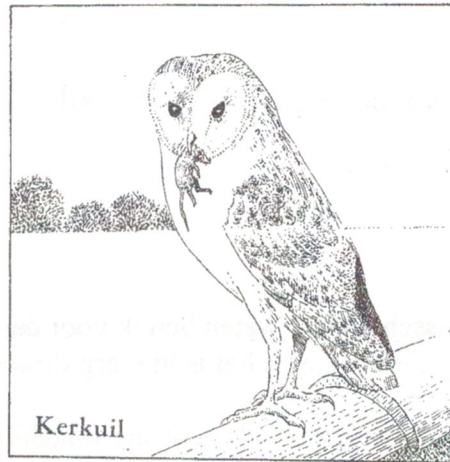
Ik wens iedereen **FIJNE FEESTDAGEN**

Groetjes uit London.

Paul Schriever.

Over Kerkuilen gesproken.

Op de eerste vergadering van de landbouwvereniging "De Meedenlanden" op 4 oktober was als spreker aanwezig de heer Leemhuis uit Overschild. De heer Leemhuis "Kerkuilspecialist" maakt deel uit van een werkgroep die uilenkasten plaatsen in boerenschuren met meestal uileborden waar de vogels in en uit kunnen vliegen.

Meer dan 90% van de uilen broedt in uilenkasten.

Het is een nachtvogel die iedere nacht 4 a 5 muizen vangt als voedsel. De vogel kan heel goed zien maar nog veel beter horen, hij vliegt laag over de grond en hoort de muizen als ze geluid maken.

Het is een vogel die heel weinig weegt, de vleugelveren hebben kleine haartjes en daardoor maakt de kerkuil bijna geen geluid als hij vliegt. De vogel is aan de bovenkant oranjebruin van onderen wit en hij heeft een hartvormig wit gezichtje.

Uilen verslinden muizen (die meestal met de poten gedood worden) met huid en haar, het vlees wordt verteert en de botjes en haren spugen ze weer uit als braakballen.

Als er uilen zijn in een schuur kun je dat zien aan de braakballen.

De heer Leemhuis liet zien wat er in een braakbal aanwezig is o.a botjes van mollen die ze gevangen hadden.

Als het vrouwtje begint eieren te leggen gaat ze bij het eerste ei onmiddellijk broeden.

Dat broeden duurt een maand. Omdat de eieren om de dag gelegd worden, komen de kuikens niet gelijk uit.

De oudste kan wel twee week ouder zijn als de jongste. De oudsten zijn groter en sterker en krijgen meer muizen.

Als er te weinig muizen zijn in sommige jaren, of als er 8 jongen zijn dan moeten de ouders in één nacht ongeveer 40 muizen vangen en dat 2 a 3 maanden lang. De jongste legt dan meestal het loodje.

In strenge winters als er weinig muizen zijn komen er veel uilen om en velen worden slachtoffer van het verkeer.

In 1960 waren er in Nederland ongeveer 2000 kerkuilen in 1980 slechts 150. Het gaat nu weer goed dank zij het werk van de plaatsers van uilenkasten zoals Leemhuis.

In een broedkast te Wittewierum woonde een vogel die geringd was in Twijzel (Friesland).

In Overschild heeft Leemhuis o.a. in drie uilenkasten bij fam.

Heitmeijer, Gerard van Eerden en bij de fam. Fledderman jonge uilen gezien, die dan meestal geringd worden door de bioloog Jan Doevendans uit Groningen.

In mijn voormalige boerderij aan de Meenteweg heeft Leemhuis ongeveer vier jaar geleden een uilenkast geplaatst omdat ik uilenballen vond.

Dit jaar, nu Gerard van Eerden er woont was ik tijdens een bezoek verrast toen ik een jonge kerkuil op een kist zag zitten, omhoog keek en in de opening van de kast nog één zag staan, een onvergetelijk gezicht. Gerard heeft toen Leemhuis gebeld, het bleek dat er 4 jonge uilen in de kast zaten.

Die vier en hun ouders hebben heel wat muizen gevangen.

Deze mensen weten het al en als het goed is de rest van het dorp nu ook. Bij deze nodigen wij het hele dorp eventueel aangevuld met familie, vrienden en kennissen uit voor alle evenementen in jullie dorpshuis "De Pompel". En nu alvast voor iedereen, hele prettige kerstdagen en een voorspoedig 2001 toegewenst en graag tot ziens.

Jannie en Bert.

"Een visser".

Midden in het grote park zat eens een man op een bankje.
 Hij had een hengelstok met snoer, dobber en haak bij zich.
 Hij deed net of hij daar aan het vissen was.
 Af en toe keek hij heel nauwkeurig of hij nog op scherp stond.
 Hij wierp vervolgens met een sierlijke beweging het snoer weer in het gras.
 De mensen die daar passeerden liepen met een boog om de man heen, denkende: "Die man is niet goed lekker".
 Vervolgens passeerde er ook een man en die roept aan de visser: "Goede morgen, vangt het wat?".
 De visser kijkt de man aan en zegt: "U bent de eerste".

G. Bouwman, Stadskanaal.

Een vreemde gast aan tafel.

Het is zondagmorgen, 15 okt. ± 8.30. Ik ben net uit bed, "vroeg" deze morgen, want we willen met elkaar naar de kerk om 9.00. De telefoon gaat. Wie belt er op zondagmorgen nou zo vroeg? Zou er iets gebeurd zijn? Het blijkt mw Salomons te zijn. Ze vraagt: wat denk je dat er bij ons in de tuin zit deze morgen? Ik denk na en gok: een ooievaar? Ja zegt ze, maar het is wel een zwarte!! Ik ben direct klaar wakker. Een ooievaar op zich is al een leuke verschijning, maar een zwarte ooievaar is wel heel bijzonder. Direct op de fiets gestapt, met verrekijker en vogelboek naar de Graauwedijk 29 getrapt. En ja hoor, achter in de tuin, net over de sloot staat een jonge zwarte ooievaar Voor mij echt iets bijzonders. Nog nooit eerder één in het wild gezien. En nog zo dichtbij ook.

De tijd tikt door, toch eerst maar naar de kerk. Hopelijk staat hij er straks nog. Na de kerkdienst snel weer terug. Fototoestel mee en een deel van de familie ook. Ja hoor hij is er nog en actief bezig bovendien. Het beest loopt door de sloot, pikt en prikt overal in op zoek naar iets eetbaars. Al voedselzoekende komt de vogel steeds dichterbij, ideaal voor het maken van foto's. Het dier laat zich prachtig bekijken en fotograferen, duidelijk is te zien dat het om een jonge vogel gaat, een niet geringd exemplaar.

De zwarte steltloper bleef nog een tijdje rondlopen, zocht naar voedsel op de ijsbaan en ging rond 11.30 op de wieken, achtervolgt door een troep kraaien, vloog in de richting van Schildwolde om te verdwijnen aan de horizon. Zo ongeveer zag mw Salomons de zwarte ooievaar vertrekken.

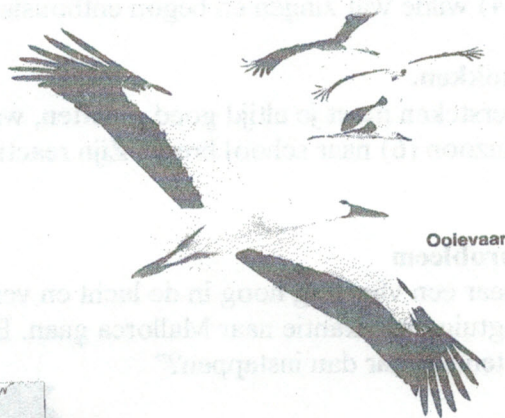
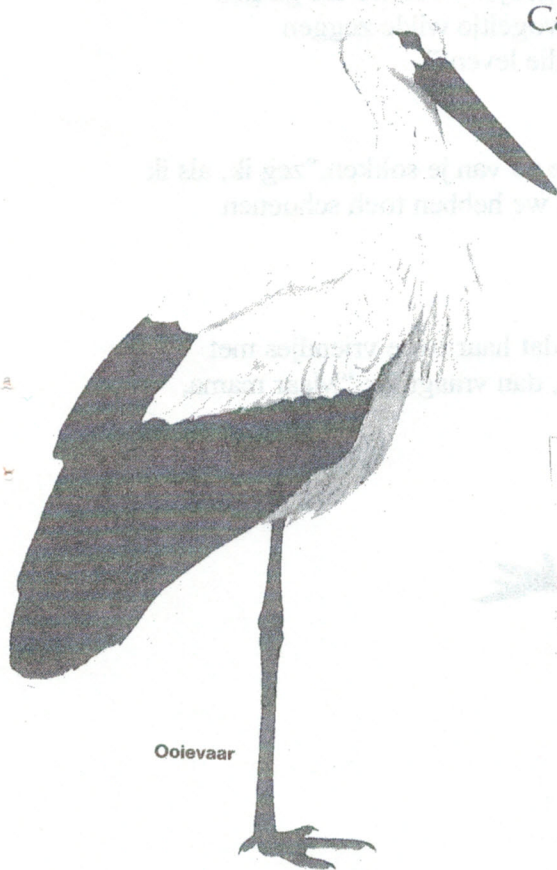

Dan nu nog wat "harde" gegevens over de zwarte ooievaar. Broedgebied is midden en m.n. oost Europa en rond de Zwarte Zee. 's Winters verblijven ze in tropisch Afrika en ze gebruiken dezelfde route voor de trek als de "gewone" ooievaar. Op doortrek soms in Nederland te zien. In de provincie Groningen zijn de meeste waarnemingen gedaan in

augustus en dan meestal ten noorden van de lijn Zoutkamp-Bierum. De zwarte ooievaar is ongeveer net zo groot als de ons bekende ooievaar, en hebben een spanwijdte van 185-205 cm. Snavel en poten rood. Verder helemaal zwart op z'n witte buik na. Jonge vogels hebben een olijfgroene tot grijsroze tint op snavel en poten en zijn nog niet echt zwart, maar wat bruiner, met een duidelijk bruine kop.

Carel Leemhuis.

KINDERT AAL

Wie zijn sokken.

Opa loopt op zijn sokken op het terras achter het huis. "Dat mag niet hoor!" zegt zijn kleindochter. "Je hebt gelijk," is opa's reactie. "Zul je het niet aan oma vertellen?" Waarop zij weer, heel verbaasd: "Zijn die sokken dan van oma?"

Naar de dokter.

Als de kinderen die avond in bed liggen, verf ik mijn haar kastanjebruin. De reactie van mijn dochter van 2½ jaar de volgende morgen: "Mama, je moet naar de dokter! Je haar is vannacht rood geworden."

Slapende benen.

Marit (bijna 5) zit bij haar vader op schoot. Als hij haar naar bed wil brengen, vraagt ze: "Pap, wil je me dragen? Mijn benen slapen en ik wil ze niet wakker maken!"

Even wachten, opa!

Voor we op vakantie gaan, vraagt Rik (5) aan opa die wat grieperig is: "U gaat toch niet dood, hé, als wij weg zijn?" "Nee hoor," zegt opa vertederd. "Ja want ziet u, ik heb nog nooit een begrafenis meegemaakt!"

Je weet maar nooit.

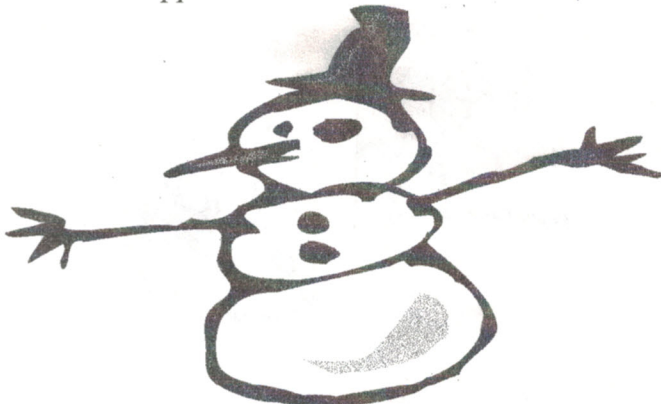
Op vakantie vonden we 's morgens bij ons huisje een dood vogeltje. Voor we die gingen begraven, vroeg ik of één van de kinderen nog iets tegen het vogeltje wilde zeggen. Mayke (4) wilde wat zingen en begon enthousiast: "Lang zal die leven!"

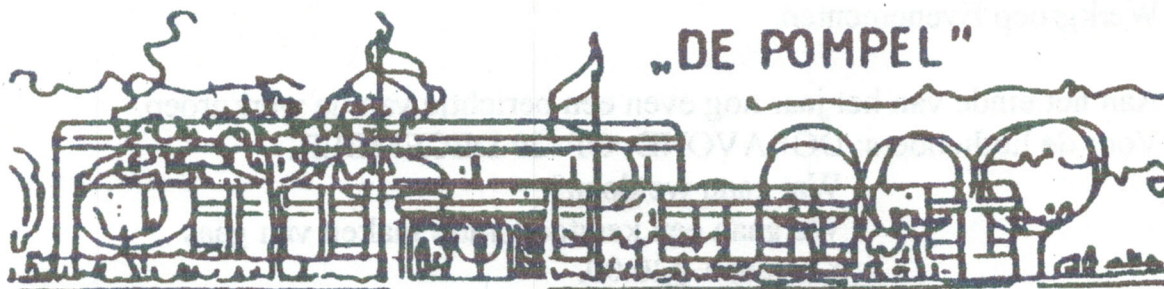
Van je sokken.

"Met oversteken moet je altijd goed opletten, want ze rijden je zo van je sokken," zeg ik, als ik mijn kleinzoon (6) naar school breng. Zijn reactie: "Maar oma we hebben toch schoenen aan?"

Instap probleem

Ik wijs naar een vliegtuig hoog in de lucht en vertel Joyce (3) dat haar twee vriendjes met zo'n vliegtuig op vakantie naar Mallorca gaan. Even is het stil, dan vraagt ze: "Maar mama, hoe moeten ze daar dan instappen?"

Hét activiteitscentrum voor iedereen

Accommodatie voor vergaderen, bijeenkomsten, cursussen, feesten
voorstellingen én alle zaalsporten

Tot 300 personen
Multi-functionele gebruiksmogelijkheden

Informatie bij onze beheerder Bert Schrage, 0596-566365

"Een bekende slager".

In het "Julianapark" te Stadskanaal kom ik eens een bekende slager tegen.

De man kwam vroeger bij ons thuis om de bestelling voor de volgende week op te halen.

Hij bracht tevens de bestelling van de vorige week.

Ik zie dat de man twee hondjes bij zich heeft.

Twee witte poedels klein van stuk.

Ze lopen ieder aan een lange lijn voor de man uit.

De man houdt zijn handen ter hoogte van zijn borst.

Ziet U hem lopen?.

Bij het passeren groet ik de man en op de hondjes wijzende zeg ik:

"Van ieders ain?".

De slager kijkt niet op of om.

Hij groet mij wel, maar loopt gewoon door en zegt: "Twij bruiers".

Een echte Grunniger in al zijn doen en laten.

G. Bouwman, Stadskanaal.

Werkgroep Evenementen.

Aan het einde van het jaar nog even een berichtje van de werkgroep.

Voor de liefhebbers: DOEAVOND OP 20 DECEMBER.

Wat gaan we doen?

We gaan een kerstdecoratie maken van gaas .

Kosten: ± f20.00.

Aanvang: 20.00 uur.

Opgeven voor 16 december of op de Kerstmarkt.

Denk eraan, zonder opgave geen deelname!

Dan willen wij iedereen nog een gezellige Kerst en goed en creatief 2001 wensen.

Namens de werkgroep, Joba.

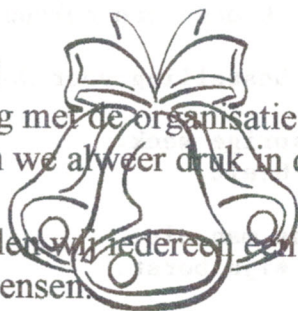
Speelweek!

Alweer een jaar om!

Zo zijn we nog bezig met de organisatie van een speciale Speelweek, die van het jaar 2000, en nu zijn we alweer druk in de weer om de volgende Speelweek op poten te zetten.

Langs deze weg willen wij iedereen een prettige Kerst en een heel goed en vooral mooi 2001 wensen.

Namens de organisatie, Joba.

Schilders- en Glaszetbedrijf

Jan Dikkema v.o.f.

Wist u, dat als de woning ouder is dan 15 jaar, u maar 6% btw betaald voor schilderwerk. Dat was 17,5%.

De winter
wordt 'n feest
als de schilder
is geweest

fl.50,-- korting per man per dag

*Isolatie-glas vanaf fl.70,-- m²
excl. b.t.w.*

13 Nov 2000 t/m 16 Maart 2001

Graauwedijk 25
9625 PA OVERSCHILD (Gr.)

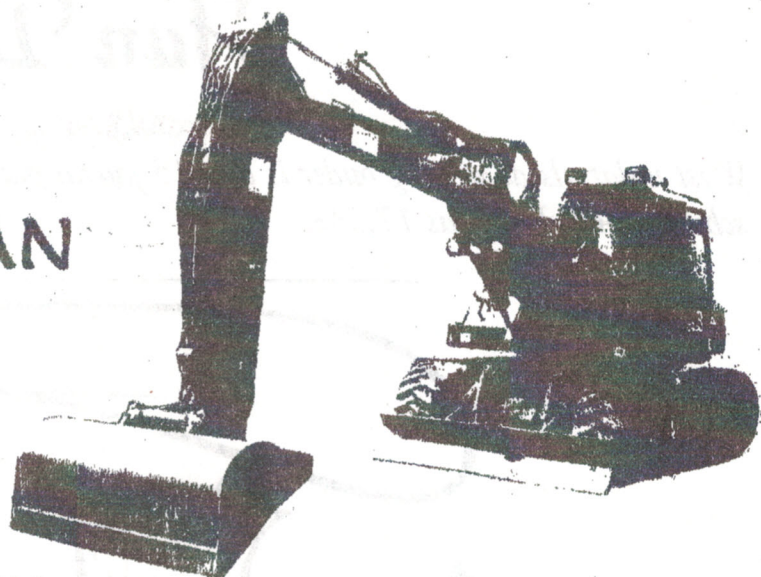
Tel. 0596 - 566575

Fax. 0596 - 566241

Mobiele. 06 - 51174181

Kraanverhuur en Grondverzetbedrijf

JAN VELDMAN

Afwateringskanaal 2 - Schildwolde

0596 - 566.220

of

06 - 52.92.06.44

Bijna iedereen weet het...

*er is een winkel waar uw hobby
betaalbaar blijft!*

U kunt hier terecht voor:

- Reptielen
- Dierenvoer; zelf scheppen..., dus laag in prijs!
- Een GROOT assortiment
- 25 kg verpakkingen (!)
- Hengelsportartikelen

voordelig voor U, goed voor Uw huisdieren

**Nieuwe weg 41
Delfzijl**

**Fokko Ukemalaan 2
Appingedam**

0596 - 62 30 63

Op het stuk van de heer R.N.Willemsen over "De Slochtermarkt in vroeger dagen" in "Schilder Proat" van september 2000, reageerde de heer Joh. van Timmeren, te Siddeburen met dit gedicht.
De heer van Timmeren, woont in Siddeburen aan de Viskenijstraat, hij is 91 jaar jong en was de laatste marktmeester.

Bie de openingsrede van de le Slochtermaark, noa 1950,
op woensdag 7 Oct. 1982.

Op de maarkt is joen guld'n 'n doalder weerd,
dit haav'e in Slochter hoast verleerd.
't Was ook aal 'n dikke daartig joar leed'n,
dat de tounmoalige bestuurders hom dicht deed'n.

Joar'n laang haar d'r 'n Slochtermaark bestoan,
moar in vieftig is e zoowat as'n nachtkeers oetgoan.
Akkerbouw en mechanisoatie verdrong'n 't vee
en dei koijs'n en peerd'n wazz'n 't ja dei oans
Slochtermaark groot worr'n dee.

Dei eerste Wonsdag in October, wat was 't aans 'n mooie dag,
de schoul'n vrij en gain mins dei je aan 't waark zag.
Rieg'n koijs'n en peerd'n, van de boerderij van Bastioan,
tot aan 't Hooghuus,
en wie as kwoajonges d'r ook hèn, mit 'n dubbeltje in buus.

In 't Slochterdaip laag'n rieg'n skeepkes,
van de koopluu mit kroam'n.
Krekel kin'k mie nog herinner'n, van aal dei noam'n,
hai haar eulikouk'n en woafeltjes.
Dei kreeg je op een bordje, mit 'n vurk, aan toafeltjes.
Moar het gebeurde voak, as 't bordje leeg was,
dat de vurk'n verdween'n, in butse of in 'n tas.

En din dei Kop van Jut, doar kann'n wie as Kwoajonges uur'n bie stoan.
Want as 't goud was, mos dat ding, bie elke slag ja knallen goan.

Op Denemaark'n woonden dou de bruiers Wolgen,
wie nuimden ze de "Potsen".
Ze wazz'n oerstaark en haar'n aarms as knotsen.
Ain van baide het 'n keer, dehaile Kop van Jut in flinters sloag'n,
dat bleef mie bie tot in lengte van doagen.

Op zoo'n dag wur d'r in en veur café Stainhoes veul jenever dronk'n
en veul manlu, moar ook vrouw'n wurr'n hardstikke beschonk'n.
Moar politie Steensmoa luit dat nooit te laank duur'n,
hai dee 't mouderziel allain en kon ze mit oog'n wel stuur'n.

Moje nou komm'n, 'n agent allaine, is bie de weg nait meer vertrouwd,
doar het de jeugd, soms nog help'n deur 't publiek,
zoo 'n rel om tou bouwd.

dat van de maark minsen, is nou zoo'n 60 joar leed'n
dat was 'n mooie tied.
Nostalgie nuimt men dat, moar dat bin wie allaank kwiet
en toch, komm'n teeg'nwoordig dei olle ding'n weer boov'n
men gait zich d'r zulfs veur oetsloov'n.

Monument'n, durpkern'n olle meuln's en olle ambacht'n
d'r stait oans, aal mit aal nog wat te wacht'n.
Den sprekt 't ja hoast van zulf, dat wie hier aan oans olle
Slochtermark denk'n.
En dat wie doar vandoage extroa aandacht aan schenk'n.

As het in een durp achteroet gait mit de midd'nstand,
den is dat veurgoud 'n taiken aan de wand.
En dat begreep'n ook Handelsverein'n en Durpsbelang'n,
dei sluig'n de hand'n in mekoar mit moar ain verlang'n.

De Slochtermark van vrouger weer in ere herstell'n
en dit is de eerste stap, vandoag mag je oordail vell'n
Aig'nlieks mos oal Kneels ter Loan hier stoan,
dei haar joe over dei mark van vrouger,
nog 'n hail aander boukje oop'n doan.

Woar nou dei mooie baank stait, ter eere van dizze echte Slochteroar,
zette vrouger, Speulman zien mooie draaimeul'n in mekoar.
Joar'n het hai doar op dat plekje stoan, zoowat vergeet je nait
en wat docht ie, wel hier nou op oanze kermis stait?
Krek, zien klainzeun, omdat zoowat van voader op zeun overgait.

Hai was d'r slim tröts op dat hai hier weer 'n plek kon krieg'n
En wat zien opa over vrouger vertelde, doar ken hai moar nait over
zweg'n.

De mann'n dei vandoage dit hier organiseerd'n
hebben de tand'n op mekoar zet.
Op waark en tied wur nait, moar op de financien wur wel let.

Ze kreeg'n 't rond, moar gemakkelijk was 't nait, temeer, omdat men d'r
nou, mit aig'n middel'n persoanluk börg veur stait.
As 't weer nou 'n beetje mitwaarkt, dizze week,
den verwacht'n wie 'n hoop volk, oet de haile streek.

De redactie van Schildjer Proat en alle lezers binnen en buiten
Overschild, wens ik "veul zeeg'n in 't nije joar".

Silboer'n Oct. 2000

H.

Het is de redactie opgevallen dat onze dorpskrant buiten het dorp van
hand tot hand gaat.
Dat blijkt maar weer eens uit deze reactie.
De heer van Timmeren is geen Schildjer maar leest de krant via anderen.
Het is fijn voor ons te horen dat er lezers zijn die de krant niet
meteen bij het oud papier doen, maar hem doorgeven.
Zo wordt onze lezerskring steeds groter, daar zijn we best een beetje
trots op.

De redactie.

TONEELSPELERS GEVRAAGD !!!

De Schildgroep zal komend seizoen, zoals het er nu uitziet, waarschijnlijk een toneelopvoering geven. Er is echter wel een spelerstekort en wel met name een groot gebrek aan mannen!!!

Momenteel komt het clubje op de maandagen bij elkaar om het nieuwe stuk in te studeren.

Een stuk gespeeld door alleen vrouwen.

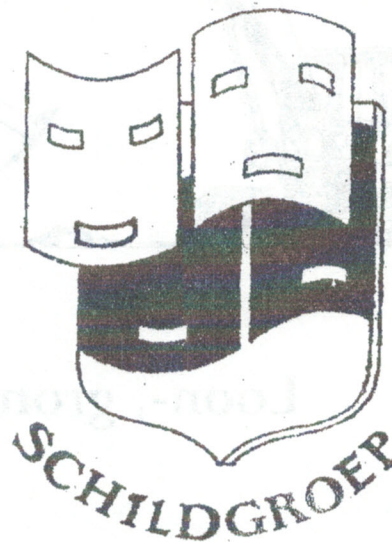
We doen dit in Woltersum in het cafe bij de witte brug.

We zoeken dus nog mensen die zin hebben om toneel te spelen. We hebben er wel een minimumleeftijd aan verbonden van 25 jaar.

Als u zin heeft - **en wie heeft dat niet** - geeft u zich dan op bij:

Lex v.d. Gaag

tel.: 566244

2001
490,35

De opbrengst van de collecte voor de verstandelijk gehandicapten bedraagt dit jaar f550,-.

Collectanten en gevers heel hartelijk dank.

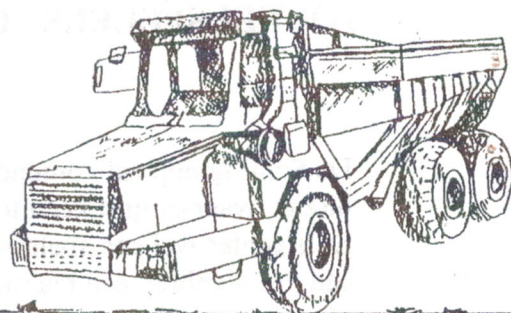
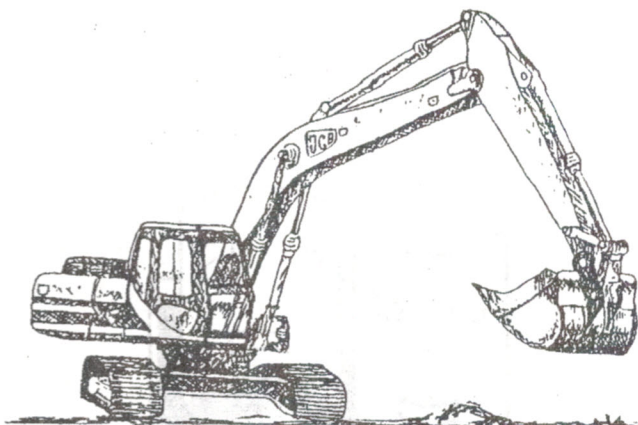
Ellen de Vries.

COLLECTEN.

RODE KRUIS.

Er is ook weer gecollecteerd voor het "RODE KRUIS". De opbrengst hiervan was f 659,85. Alle gevers heel hartelijk dank! Een extra bedankje voor de collectanten. Namens het RODE KRUIS,

Martha Ritsema.

Loon-, grondverzet- en aannemersbedrijf

V.O.F. C. Van Maar en Zn.

Verhuur van:

- * Hydraulische graafmachines
- * Knikdumpers
- * Tractors en (combi)dumpers
- * Tractors en vegers

Ook uw adres voor:

- * Graslandvernieuwing
- * Gladheidbestrijding

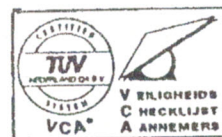

Verkoop van:

- * Woudzand
- * Vulzand
- * Teelaarde
- * Betonklinkers

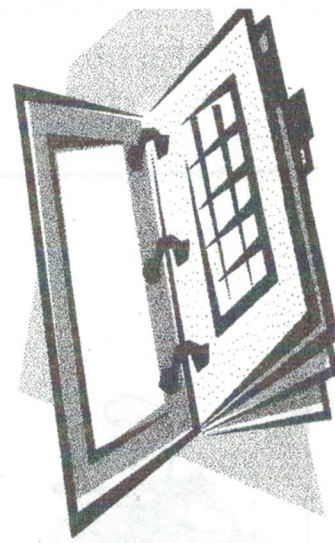
Gebruikt:

- * Spoorbielzen
- * Tegels etc.

Graauwedijk 82, Overschild
Voor nadere inlichting
Tel. 0596 566518
L. Van Maar 06 22996
H. Van Maar 06 22927
512
465

OPROEP

Was U of jij ooit leiding van de kinderspeelweek in Overschild dan graag aandacht voor het onderstaande bericht. !!!

In 2001 is er voor de 20^e keer kinderspeelweek in Overschild. Nu willen we vragen of er nog foto's of memories zijn die je aan ons wilt toevertrouwen.

We willen als bestuur namelijk een documentatie maken over 20 jaar speelweek onder de titel:

“ VAN BEGIN TOT NU ”

Hopelijk kunnen jullie ons hiermee helpen en vol verwachting wachten wij de reacties af.

Ook diegene die nog steeds als leiding meedraaien geven wij de gelegenheid iets op papier te zetten, evenals hen die iets met de speelweek te maken hebben gehad en hier iets over kwijt willen.

*Zet het op papier en zend het ons toe.
Alle foto's worden retour gezonden.
Jullie post wordt verwacht bij:*

Rita Bouman, Meerweg 24, 9625 PJ Overschild.

Bijvoorbaat hartelijk dank en vriendelijke groeten namens het bestuur van kinderspeelweek Overschild.

VOOR AL UW
BROOD, KOEK
EN BANKET!!

BAKKER DIJKMAN

HOOFDWEG 125

SLOCHTEREN

TEL. 0598-421438

donderdag VENTDAG IN OVERSCHILD.

M. van Bostelen

Tolweg 5 - 9902 TK APPINGEDAM

Telefoon - 0596 - 622754

Voor:

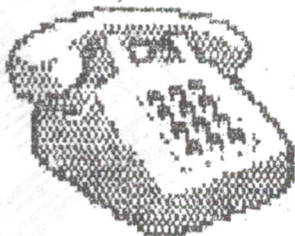
- Klauwverzorging
- Dierverzorgingsartikelen
- Gallagher afrasteringsystemen
- Galebreaker ventilatiesystemen
- Landbouwminiaturen
(tractors, werktuigen e.d.)

Nog geen lid?

Wordt dan lid !!

Bel:

Eén van de bestuursleden

**VERENIGING VOOR DORPSBELANGEN
OVERSCHILD EN OMSTREKEN.**

UITVAARTVERZORGINGS
VERENIGING OVERSCHILD.

Deze vereniging helpt leden
en niet leden bij een begra-
fenis of crematie.

Onze uitvaartleider is:

Dhr. Joh. Bos
Wirdumerweg 53
Wirdum tel. 0596-571440.

Wilt u nog meer weten ?
Belt u dan naar de,

Dhr. P. Blaauw
Mevr. J. Blaauw-Scholten
Meerweg 22
Overschild tel. 0596-566339

Kerst is:

gezelligheid

lekker eten

sfeerverlichting

een goed glas wijn

kadootjes

versieringen

Maar

Wat Kerst echt betekent...

Kom op zondag 17 december om 19.00 naar de
Geref. Kerk vrijgemaakt aan de Meerweg.

Er zal een presentatie zijn van het Lucas
evangelie d.m.v.

zang, spel en samenzang

Medewerking wordt verleend door het
gelegenheidskinderkoor uit Enumatil

TIPS VOOR DE KERST.

Geen druipkaars.

Kaarsen druipen niet, als ze voor het aansteken, een tijdje in zout water hebben gelegen.

Kerstgeur.

Dennenaaldengeur in de kamer met Kerstmis krijgt men door de verdampingsbakjes van de radiatoren van de centrale verwarming te vullen met half dennenaalden, half water.

Denneboom, wonderschoon.

De kerstboom behoudt zijn pracht gedurende de gehele kersttijd (zeg maar van 18 dec. tot 6 jan.) als u hem 2 dagen voordat u hem gaat versieren, met zijn stam in een emmer water, waaraan rijkelijk glycerine is toegevoegd, laat staan.

Handje plak.

Wanneer u aan het bakken slaat, verdient het aanbeveling uw handen van te voren in te wrijven met een beetje slaolie. Het deeg plakt niet aan uw handen dankzij deze voorzorgsmaatregel.

Goed op slot.

Als je bang bent dat de ouders van je vriend of vriendin jouw kerstpost open maken. Dan is hier de tip. Gebruik eiwit als briefsluiter, want zelfs waterdamp kan dit niet oplossen.

Wijn.

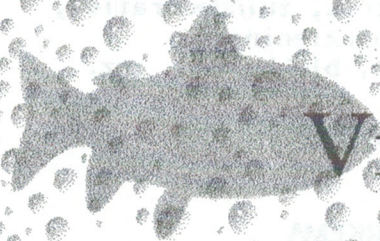
Bewaar wijn nooit in de koelkast. U kunt wijn die koud geserveerd moet worden, wel in de koelkast koelen. Bewaar wijn in de kelder op rekken. Een goede bewaartemperatuur is 8-10°C. Zoete wijn wordt recht op bewaard, rode en witte tafelwijn liggend. Laat de wijn na vervoer enkele dagen tot rust komen.

Slagroom.

U kunt ongeklopte slagroom invriezen. Gebruik hiervoor een ijsblokbakje. U hoeft dan voor een sausje of soep alleen maar een paar blokjes ontdooien.

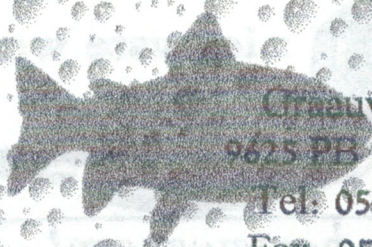
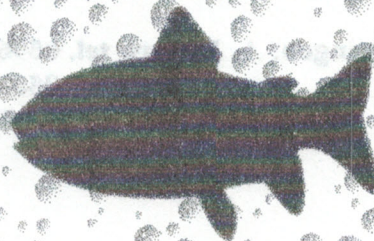
Kaas.

Als u overgebleven stukjes kaas onder uw kaasstolp wilt bewaren, leg er dan een klontje suiker bij. Dit voorkomt het zweten van het kaas (schimmel).

Vijverspecialist

E. Dikkema

Grauwedijk 89
9625 PB Overschild
Tel: 0596-566488
Fax: 0596-566488
Mobiël: 06-51074597

Iedere vrijdag en zaterdag
van 10.00 tot 17.00 uur geopend.

"EETCAFE CHEERS"

en

VLOMARKT "DE ONDERNEMING"

In Winneweer (bij Ten Post).
Beslist een bezoekje waard.
Ook voor uw vergaderingen of feestje
tot +/- 50 personen.

Inlichtingen: A. Blaauw tel. 0596-566576 of
050-3023194
H. Nijhuis tel. 06-53895807

Arkema Tuinhoutcentrum

gespecialiseerd in:
diverse soorten tuinhout,
spoorbiels, tuindecoraties,
speelvoorzieningen,
garages, blokhutten, enz.

G. J. ARKEMA

Blokstad 1
9902 TL Appingedam
tel. 0596-624212
fax. 0596-637303

Ontdek bij ons de nieuwste woonideeën

Vervul nú uw huiselijke hartewensen!

Kom snel kijken bij adviseur:

Woning- Scheeps en projectinrichting

De Pot

Hoofdweg 156 - 9626 CT Sliddeburen
TEL. -0598-431252

Uitnodiging

voor het

Kinderkerstfeest

Van de zondagsschool: "Laat de kinderen tot mij komen" in de Ned. Herv. Kerk te Overschild

Hierbij nodigen wij alle dorpsgenoten uit om samen met de kinderen van de zondagsschool het Kerstfeest te vieren.

Het programma ziet er als volgt uit:

- De kinderen voeren het kerstspel op*
- We gaan samen zingen*
- De dominee vertelt een verhaal*
- Een aantal mensen uit Overschild gaan kerstliederen spelen op hun instrument*
- Een aantal mensen uit het dorp gaan kerstliederen zingen.*

We vieren het feest de eerste Kerstdag om 17.00 uur.

We hopen dat u komt.

De leiding van de zondagsschool.

Smederij Hofstee

Eigenaar: A Nuus

Wist u dat wij naast het leveren en repareren van alle soorten machines en constructiewerk ook nog een heel pakket aan andere zaken leveren?

Onderdelen:

- Materiaal voor gas- en waterleidingen
- Een compleet pakket hang- en sluitwerk
- Spijkers, krammen, bouten en moeren
- Alle soorten erf- en stalgereedschap
- Speelgoedminiaturen b.v. tractoren en machines
- Skelters in diverse uitvoeringen

Voor vrijblijvende informatie L.M.B. Hofstee, Schildwolde
Tel: 0598 - 421347

kerstbomen

***Vanaf 1 december 2000
Verkrijgbaar bij:***

***Beeko Sijtsema
Kanaalweg 26
Overschild
Tel. 0596 – 566237***

Kunnen worden bezorgd!!

Joost en het lantaarntje

ER WAS EENS EEN JONGEN DIE OP KERSTAVOND NAAR BED WERD gestuurd. Als het op een gewone dag gebeurd was, zou het al erg genoeg geweest zijn. Maar nu juist op kerstavond, terwijl ze alle vijf aangekleed klaarstonden om naar oma te gaan. En dat het nu net weer gebeuren moest met Joost, die nog wel de oudste was. Elf jaar, en dan voor straf naar bed! „Allo, mars, naarboven!” had vader gezegd, zo bars, dat kleine Jetje met haar oogjes knipperde. „Dan ga je niet mee naar oma, jou lelijke blaag van een jongen. Je zult die streken afleren.” Joost had tegen de post van de deur gehangen, met een heel rood hoofd en zijn jas al aan. Moeder had nog zachtjes gezegd: „Toe, vader?” maar vader had alleen maar naar de deur gewezen. En Joost had zich omgekeerd, was de gang ingeslopen en de trap op, heel langzaam. Zo beduusd was hij geweest, dat hij zijn jas aanhield. En daar zat hij nu op de rand van zijn bed, in het koude donkere kabinetje. Hij had beneden de deur dicht horen slaan, en toen niets meer. Nu waren ze weg, allemaal, naar oma, en hij zat hier in zijn eentje, in dat enge donkere huis. Alleen. Voor straf. En het ergste was: het was zij eigen schuld. Ja, dat behoefde geen mens hem te vertellen; dat wist hij zelf ook wel. Het was weer allemaal zijn eigen schuld. Als hij het kerstlantaarntje van Arend niet expres in elkaar had getrapt, en Jetje niet had laten vallen over zijn uitgestoken been... dan was er niets gebeurd en zou hij nu ook met de anderen mee op stap zijn naar de fijne kerstboom van oma. Hij kroop nog een beetje meer in elkaar en keek naar het schijnsel van de lantaarntaren op de muur. Hij had ook altijd ongelukken. Ze moesten hem altijd hebben, thuis en op school en overal. Altijd en eeuwig kreeg hij straf. Maar zo erg als dit was het nog nooit geweest. Op kerstavond naar bed gestuurd. Geen kerstboom, geen chocolademelk, geen kerstkrans, geen verhaal. O, géén verhaal... Joost zuchtte. Zulke verhalen als oma wist - zo las je ze in geen boek. Waar ze die toch altijd vandaan haalde? Verleden jaar ook, van die jongen op die vuurtoren. Hij had zo zitten luisteren, dat zijn been ervan was gaan slapen. En er was bijna een tak gaan branden. Ja - bijna - hij had het gelukkig nog net aan zien komen. 't Zou wat moois geweest zijn als het gebeurd was, net als hij op de boom moest passen. ??Jij bent onze brandweerman,” had oma gezegd, en de hele avond had hij moeten opletten, met een spons en een teiltje water naast zich, en een heel pak van die fijne nieuwe kaarsjes. Van die kleine, allemaal verschillende kleuren.

Er was niks aan geweest, als je maar goed opleette. Als er zo'n kaarsje laag ging branden, pas op. Gauw de spons erop. Een nieuwe aansteken, vastzetten met een beetje kaarsvet. O he, niks an. „Gáát het, brandweerman?" had oma gevraagd. „Nou, best hoor," had hij gezegd. Natuurlijk, dat moest hij doen, he? Arend, nou, die was er toch nog veel te klein voor. Toch vervelend, dat hij nu dat joch zijn lantarentje kapot had gemaakt. Arend had er een hele week over zitten prutsen. Nou ja, het was een ding van niks natuurlijk, echt kinderachtig, en nog scheef ook. Maar Arend had het aan oma willen geven. Nu zou die het ook horen, want natuurlijk zouden ze het allemaal direct vertellen. Joost kreeg een gloeiende kleur in het donker. „Hé, waar is Joost?" „O, oma, dié heeft zo lelijk gedaan! Die moest voor straf naar bed, ja, hoe vindt u het?" Nou ja, goed hoor, het kon hem tóch niks schelen, lekker. Dan had Arend hem maar niet moeten treiteren. Als het ook maar gesneeuwd had... Hij had nèt zo op sneeuw gevlast. En gisteren lág er sneeuw, en de lucht was zo dik. Hij had gauw de slee van zolder gehaald en schoongemaakt. Had hij fijn vandaag kunnen gaan bobsleeën in het park, met de jongens van de klas. Zo voorover op je buik op de slee, en dan achter elkaar de helling af. En laat het nou vanmorgen pijpestelen regenen! O, wat wás hij nijdig geweest. Als hij nu eens wat graag wou, dan viel het altijd in het water. Hij had voor het raam gestaan en op de ruiten getrommeld. En toen was die vervelende Arend begonnen: „Jij wou het zeker droog kijken, he? Jô, dat helpt toch niet..." Toen was hij zo driftig geworden, dat hij zich had omgedraaid om Arend een stomp te geven. Maar Arend was opgevlogen en er vandoor gegaan—ja, zo'n flauwerd was het wel—en toen had hij ineens het lantarentje op de grond zien staan. En voor hij het eigenlijk wou: Pats! zijn hak erop. Arend brullen natuurlijk toen hij terugkwam. Moeder boos... Nou ja, en toen Jetje nog laten vallen... Dat had hij niet zo bedoeld, maar ze liep weer net voor zijn voeten. Ja, en daar zat hij nu. Wat was het koud hier, en zo eng stil. Hoor die regen buiten eens te keergaan. Nu zaten ze allemaal bij oma. Zou de boom weer zo hoog zijn als verleden jaar? En wie zou er nu op de kaarsjes moeten letten? Zou Arend nu... Ja, dat moest er nu nog bij komen! Joost trapte woedend met zijn hakken tegen het hout van het bed, en pltseling sprongen de tranen hem in de ogen. Het was gemeen, gemeen! Om hem thuis te laten, in dat enge, stille, koude huis, en allemaal fijn naar oma te gaan. Joost boende de tranen weg met zijn vuist. Jazeker, hij zou gaan huilen. Net zo lief. Het kon hem toch niks schelen, hoor. Niks en niks. Hij ging naar bed. Welja, hij bleef hier niet langer in de kou zitten. Het was zo stil—en naar beneden durfde hij ook niet. In bed werd je tenminste niet zo koud. In tien tellen lag hij onder de wol. Zijn schoenen had hij uitgeschopt, zijn goed lag in een slordige hoop zijn stoel. Het kon hem allemaal niks schelen. Die boom niet en die vervelende chocolademelk niet...

Hij wilde de dekens over zijn oren trekken, maar eerst moest hij toch nog even naar zijn plaat kijken. Het licht van de lantaren scheen er precies op, en als je er lang naar keek, was het net, of al die engelen op de plaat begonnen te leven. Hij lag heel stil ernaar te kijken. Daar stonden ze weer, een hele troep engelen bij elkaar. Ze hadden lange witte jurken aan, en krullen in hun haar, en grote vleugels. Ze zongen van grote bladen papier; sommigen keken bij elkaar. Eén speelde erbij op een orgel, en een bleis op een fluit. Er waren ook twee harpen en een had zo'n groot ding op zijn knie, zo'n ding met een lange hals eraan, zeker een mandoline. Maar het echtste van allemaal was die ene kleine engel, die vlak vooraan stond. Die keek niet naar zijn muziek, maar hij keek je zomaar gewoon regelrecht aan, of hij wou zeggen: „Hoor je wel, hoe mooi we het doen?" Of misschien kende hij het versje wel uit zijn hoofd. Hij had een krullebol, en zijn ogen keken eigenlijk een heel klein beetje ondeugend. Het was vast een jongen, dacht Joost, al had hij dan zo'n soort witte jurk aan, en vleugels aan zijn schouders. Zouden er jongens engelen zijn? Of zouden alle engelen groot zijn? De kleine engel keek over zijn blad muziek naar Jooost. En het was net, of zijn ogen niet meer ondeugend keken, maar een heel klein beetje boos, alsof ze vroegen: „Wat doe jij op kerstavond in je bed?" Joost gooide zich met een ruk om, en kroop diep onder de dekens. Het kon hem allemaal niks schelen, en hij ging slapen. Lekker, net of alles heel gewoon was... Maar je kunt maar niet slapen, wanneer je wilt. Een hele tijd lang lag Joost te woelen, en in zichzelf te mopperen. Buiten plaste de regen, en de wekker tikte hard. Hij wist niet precies, of hij echt geslapen had, of alleen maar zo'n beetje gedoezeld- maar opeens schrok hij klaarwakker. Het hele kamertje was vol licht. Geen gewoon licht, maar bij zonder, zo zacht, en heel mooi; precies, of er heel veel kaarsen brandden. Joost zat met een ruk overeind. Ja, eigenlijk had hij het wel gedacht al. Daar stond de engel, de kleine engel van de plaat, naast zij bed. Joost vond dat heel aardig en lachte tegen hem. Maar toen zag hij opeens, hoe ernstig en bijna streng die blauwe ogen hem aankeken en hij slikte zijn woorden in. Hij stond heel stil, de kleine engel. Zijn blonde haar glinsterde als goud; zijn lange kleed was wit, en wit waren de vleugels aan zijn schouders. Joost sloeg zijn ogen neer, opeens heel verlegen onder zijn ernstige blik. Daar zag hij in de hand van de kleine engel een vreemd, donker ding. Hij keek scherper, nieuwsgierig. Toen zag hij wat het was. Een klein lantarentje, zo vies en verroest als Joost nog nooit gezien had. De ruitjes waren zo dik met vuil en stof bedekt, dat je niet kon zien, of er een lichtje binnen brandde, ja of nee. Joost dacht er over, wat zo'n mooie engel met zo'n vuil lantarentje wilde gaan doen... Opeens schrok hij op; de engel had met een zachte stem zijn naam genoemd, en op de stoel gewezen, waarop zijn goed zo slordig lag neergegoid. Wat? Moest hij zich aankleden en mee-gaan? Waarheen? Maar de engel antwoordde niet, wéés enkel.

En Joost stapte uit zijn bed, en kleepte zich gehoorzaam aan. Hij schaamde zich voor de slordige stapel kleren en de weggeschopte schoenen. Onderwijl zag hij af en toe eens naar het lantarentje, want hoger kijken durfde hij niet. Toen hij klaar was, legde de engel een vinger op de mond, en wenkte toen, dat Joost hem zou volgen. Joost deed het, héél verwonderd. Hij begreep het niet, maar hij durfde niets meer vragen. Ze gingen de donkere trap af, de gang door; en overal ging het mooie zachte licht met hen mee. De voordeur sprong open, en viel zonder geluid weer achter hem dicht. Toen stonden ze op straat. Joost kon van verbazing zijn ogen niet geloven. Het had gesneeuwd! De hele wereld zag wit. Hoe was dat opeens zo gauw gekomen? De stoepen, de lantarens, de vensterbanken, de daken, alles lag toegedekt met ronde witte kussens van zachte droge sneeuw, die kraakte onder je schoenen. De lucht was nu schoongewaaid en vol sterren; en wat was het lekker fris, prikkelend koud buiten! Maar Joost had niet veel tijd om rond te kijken. „Draag zelf je lantarentje,” zei de engel, en reikte hem het vuile, verwaarloosde ding over. Joost keek verwonderd naar het roestige, onooglijke ding. Wat moest hij daarmee nu toch beginnen? „Mijn lantarentje?” vroeg hij. „Ja,” zei de engel nog zachter, en nu klonk zijn mooie stem precies of hij verdriet had. „Jouw lantarentje. Kom mee.” „Waar gaan we dan heen?” vroeg Joost. „Naar de stal,” zei de engel, en liep voor hem uit over debesneeuwde stoep langs de donkere huizen. Joost liep achter hem aan met grote stappen; zijn schoenen zakten telkens helemaal weg in de diepe zachte sneeuw. Het lantarentje bengelde met een zwart, roestig ringetje aan zijn wijsvinger. Hij dacht: Wat moet ik nu toch met dat ouwe ding. Het geeft niet eens licht. 't Is me nogal wat moois. Naar de stal Welke stal? De stal- van Bethlehem? Maar die was toch verschrikkelijk ver weg? Het was of de engel zijn gedachten had geraden, want opeens stond hij stil en zei, zonder Joost aan te kijken; „Nee, de stal is nooit ver weg. Zelfs de kleinste kinderen kunnen erheen reizen.” Joost wilde wat zeggen, maar de engel hief een hand op, en het scheen of hij luisterde. Joost zweeg en luisterde ook. Ze stonden samen op de hoek van een straat. Het was donker en heel stil. Alleen vlak om hen heen was het licht. Daar zag je alle dingen zo duidelijk of het dag was: de stenen van de muur, de ijskegels aan de kozijnen. Maar Joost keek niet om zich heen. Hij keek recht voor zich uit, in de donkere straat voor hen, en dacht erover wat toch al die kleine lichtende puntjes zouden zijn, die daar heel in de verte op en neer dansden. Ze kwamen nader en nader, er leken er hoe langer hoe meer te komen. Waren het sterren, die verdwaald waren, en de weg naar de hemel niet meer terug wisten? Dichterbij kwamen ze, steeds dichterbij, zwevend boven de besneeuwde grond, een hele zwerm van lichtjes. Joost tuurde en tuurde heel verwonderd.. Hoor, was dat geen muziek ook, die daar dichterbij kwam? Ja, het geluid werd sterker en sterker. Het was...zeker, zingen was het. Een heel bekende wijs, waar had hij die ook gehoord? Nu waren de voorste lichtjes heel dichtbij, en opeens zag Joost het duidelijk: het waren lantarentjes. Wat een boel lantarentjes waren dat!

Je hoefde er niet aan te beginnen om ze te tellen, want er kwam geen eind aan. De hele straat leek er vol van. Hun gele licht viel op de huizen aan weerskanten, op de sneeuw van de straat. En kinderen droegen ze; zingende kinderen, die naast elkaar gingen in brede rijen, kleintjes in het midden, groten aan de kant. Hun voeten stapten zo dapper voort over de krakende sneeuw, en ze zongen...o, wat zongen ze! Het klonk boven de huizen uit, het leek wel, of hun gezang omhoogzweefde naar de tintelende sterren daarboven. Daar waren de voorste kinderen vlak bij hen; Joost en de engel stapten achteruit om hen voorbij te laten. Het was een lange, lange stoet, er scheen geen eind aan te komen. Het schijnsel van de lantarentjes viel op al die honderden gezichten, die ernstig keken, en toch zo blij, zo blij... Joost zag, hoe de groten de kleintjes bij de hand hielden. Hoe alle lantarentjes blonken, het ene wat meer, het andere wat minder, maar allemaal waren ze toch veel mooier dan het vuile verroeste ding, dat hij in zijn hand had. Hij schaamde zich plotseling, en hield zijn eigen lantarentje achter zijn rug. En de kinderen bleven voorbijtrekken. Joost zag meisjes, die een klein zusje op de arm droegen, en jongens, die hun broertje op hun schouder hadden getild. En al die voetjes stapten over de krakende sneeuw, alsof ze niet moe konden worden, en al die kinderstemmen zongen, alsof ze er nooit mee zouden kunnen ophouden. „Kyriëleis," zongen de kinderen, „Kyriëleis..." Joost werd er opeens warm van. Dat was het vers, dat zij ook altijd zongen, rond de kerstboom bij oma. Kyriëleis... Soms leek het of de kinderen een andere taal zongen, die hij niet verstaan kon. En vreemd, toch begreep hij het wel. Ze lachten hem toe, in het licht van hun lantarentje, en stapten voorbij: Kyriëleis... Vreemde kinderen waren er in de stoet, zoals hij ze nog nooit gezien had. Kleine jongens in zijden kleren, met bloemen en vogels geborduurd, sommige met een lange haarstaart op de rug. Kleine meisjes met bruine gezichtjes en dikke kralen om de hals in groene wijde rokjes van bladeren en gras. Kinderen in beestevellen, kinderen met gestreepte dekens omgeslagen. Zwarte kinderen met kroeshaar en dikke lippen, bruine kinderen met grote donkere ogen en koolzwarte haren; het was, of ze een golf van warmte en geuren meebrachten, toen ze voorbijgingen. Waren alle kinderen van de wereld dan vannacht op weg? „Ja," zei de engel naast Joost opeens, alsof hij zijn gedachten weer had geraden. „Vannacht gaan zij op weg, uit alle hoeken van de wereld." „Waar gaan zij dan naar toe?" vroeg Joost verwonderd. „Naar de stal," zei de engel, en zijn stem klonk als heel blijde muziek. „Zij gaan het Kind groeten, dat vannacht voor hen geboren is. Dit is de nacht van alle kinderen op de wereld." „Gaan de grote mensen dan niet mee?" vroeg Joost. „Die gaan langs een andere weg," antwoorde de engel. „En gaan wij ook mee?" vroeg Joost. Hij keek naar de stoet, die nog altijd niet voorbij was. Hij herkende opeens gezichten bij het schijnsel van de lantarentjes. Kijk, dar ging het meisje van de overkant, dat al zo lang ziek was. Kon ze nu toch lopen? En wat had zij een mooi blinkend lantarentje. En die jongen daar kende hij ook, en die... „Mag ik ook meegaan?" vroeg Joost verlangend.

Opeens wilde hij zo graag midden tussen al die blijde kinderen lopen, die maar zongen al de oude, oude liederen, die hij ook zo goed kende. Van de stal, en de heilige nacht, en het Kindje dat ligt in doeken op stro. Hij wilde al een stap vooruit doen, maar de engel hield een hand op zijn arm. „Wou je met zo'n lantarentje meelopen, Joost?" Joost keek omlaag naar het vuile lantarentje dat aan zijn wijsvinger hing. Och ja, dat was hij vergeten. Al die kinderen hadden veel mooier lantarentjes dan hij. Waarom had de engel nu hem weer precies zo'n vuil lelijk ding geven? „Waarom heb ik ook net zo'n smerig lantarentje gekregen?" vroeg hij nors. „Toen je het kreeg, was het mooi en blinkend," zei de engel. „Maar je hebt het zelf zo vuil en roestig gemaakt. „Ik?" vroeg Joost verwonderd. Hoe kon dat nu, hij had het ding nog nooit van zijn leven gezien. „Ja," zei de engel, en nu klonk zijn stem heel bedroefd. „Jij hebt het bedorven, Joost. En nu kan ik je niet meenemen in de stoet, of..." „Of?" vroeg Joost. „Of je moet het zelf weer schoonmaken, dat het glanst als bij de andere kinderen, en dat de ruitjes weer helder zijn, zodat het licht vanbinnen er doorheen kan schijnen." Joost wreef het lantarentje eens met zijn mouw, maar de vlekken en het vuil gingen er niet af. Nee, het leek wel, of ze nog dikker en groter waren geworden dan zoeven. „Dat helpt niet," zei de engel. „Zo gemakkelijk gaat het niet, Joost. Je kunt het wel schoonmaken, en helderder, maar..." „Hoe dan?" vroeg Joost verdrietig. De laatste kinderen waren voorbij; de lichtjes verdwenen langzamerhand in de verte. Het zingen werd hoe langer hoe zachter: „Kyriëleis... Kyriëleis." Zestonden weer alleen samen op de hoek van de donkere straat. „Dat kan ik je niet zeggen, Joost," zei de engel. „Dat zul je zelf moeten ontdekken. Het zal wel heel lang duren, maar misschien kun je ook nog zo'n mooi lantarentje krijgen als de anderen, en dan mag je ook op de weg naar de stal... „Maar dan kom ik veel te laat," zei Joost verdrietig. Wat waren de lichtjes nu al ver weg, en het zingen hoorde je helemaal niet meer. „Nee," zei de engel, en legde hem troostend een hand op zijn schouder. Bij de stal kom je nooit te laat, Joost, zolang je leeft... Kom, dan zal ik je de weg wijzen." Joost stapte achter de engel aan de donkere straat in, net in de tegenovergestelde richting als de kinderen gegaan waren. Het was koud en donker, en als hij naar zijn lantarentje keek, kreeg hij een verdrietig gevoel in zijn hart. Ze kwamen in nauwe straatjes met hoge, hoge huizen, zo hoog, dat je van de lucht niets meer zag dan een heel smalle streep vol lichtprikjes. Joost struikelde telkens over de stoepranden die ondergesneeuwd waren, en diepe putten in de straat. Wat was het hier donker, en wat waren die huizen smerig en oud. Op de hoek van een nog smaller straatje hield de engel stil. „Wacht hier op me," zei hij. Nu was het helemaal donker om Joost heen. Zijn lantarentje gaf geen licht, dat was zwart en volgekleefd met stof. Hoe kon de engel nu toch zeggen dat hij het zelf zo smerig had gemaakt? Terwijl hij nog stond te denken, werd het opeens weer licht om hem heen. De engel was teruggekomen, maar nu niet alleen. Hij had iemand meegebracht, een meisje dat aan zijn hand liep. Wat was ze klein, vast nog kleiner dan Jetje, en wat was ze mager!

Ze liep ook raar, net of haar ene been korter was dan het andere, ze zwikte bij elke stap diep naar één kant. Ze had ook al een lantarentje in haar handje, maar dat was er eentje, dat gezien mocht worden! Geen spatje zat erop, het blonk en glom, alsof het van gepoetst zilver was, en door schone ruitjes scheen het kaarslicht vanbinnen zo helder en vrolijk als een ster. Joost keek er verwonderd naar. Wie zou er nu in zo'n vuil armoedig steegje zo'n prachtig lantarentje verwacht hebben? „Nu moet ik weg,” zei de engel, en liet het handje van het kleine meisje los. „Ik moet nog zoveel andere kinderen halen. Jullie moeten elkaar nu maar helpen om de weg naar de stal te vinden.” En meteen was hij uit hun ogen verdwenen, en stonden de twee kinderen alleen in de donkere straat. Maar het lantarentje van het kleine meisje gaf zo'n helder licht, dat ze toch heel goed voor zich uit konden zien. „Wat ben jij gróót,” zei het kleine meisje, en keek Joost met grote blauwe ogen vrolijk aan. Ze had een stem als een vogeltje. „Wil jij mij meenemen, grote jongen?” Joost had eerst allesbehalve vriendelijk gekeken, toen de engel hem opeens alleen liet staan. Moest hij nu met dit kleine kind op weg, dat nog mank liep ook? Dan kwam hij helemaal te laat. Maar ze keek hem zo vriendelijk aan, en had zo'n helder, vrolijk stemmetje. Hij had het hart niet, om tegen haar te snauwen. „Welja,” zei hij goedig. „Geef me maar een hand.” En daar gingen ze. Och, wat liep dat kleine schaap ongelukkig. Stap-zwik, stap-zwik, ze had een heel dikke klos onder haar schoen. „Gaat het?” vroeg hij vriendelijk. „O ja,” zei ze. „Ik kan wel lopen, hoor, maar niet zo vlug, zie je. Vind je het nu niet vervelend?” „Welnee,” zei hij, hoewel hij het éigenlijk wel een beetje vervelend vond. „Als je moe wordt, dan zeg je het maar hoor.” „Ik vind jou lief,” zei het kleine meisje opeens, en knikte ernstig met haar hoofd. „Hoe heet jij? Ik heet Theresia, maar moeder zegt altijd Treesje...” Joost lacht. Ja, hij was nogal een lieve jongen, nou! Er ging geen dag voorbij, of hij kreeg standjes voor zijn plagen. „Ik heet Joost,” zei hij. „En ik ben helemaal geen lieve jongen, hoor.” „Jawèl,” hield Treesje vol. „Je bent toch lief, want je loopt expres langzaam voor me, en jongens lopen nooit graag langzaam.” „Nou ja,” zei Joost, en hij kneep het kleine handje nog een beetje stijver, „maar ik moet toch op jou passen.” „Ja,” knikte Treesje. „En ik zal jou de weg wijzen, hè? o, maar Joost, waar is jouw lantarentje? Heb je het vergeten?” „Nèè, hier,” zei Joost, toch wat verlegen, en hield zijn lantarentje in de hoogte. O, kijk eens, er was een schone plek aan gekomen. Die glom werkelijk een beetje, en één van de ruitjes was al bijna helder ook. Wat gek; hoe zou dat opeens zo komen? „O, Jööst,” zei Treesje verschrikt, met haar hoge stemmetje. „Wat heb jij slecht voor je lantarentje gezorgd!” „Ik?” vroeg Joost. „Ben je mal. Ik heb het vanavond pas zo gekregen.” Maar Treesje schudde haar hoofdje heel wijs. „Nee,” zei ze. „Je weet er niks van. Dat is jòuw lantarentje, en je hebt het al heel lang. Ieder kind heeft een lantarentje, en als je er niet goed op past, wordt het vuil, o zo vuil, dan kun je het haast niet weer schoon krijgen...” „Maar hoe komt dat dan?” Joost begreep er niets meer van. „Nou,” zei Treesje heel verbaasd. „Wèèt je dat nog niet eens? Als je ondeugend bent

he, of lelijk, of je plaagt, of je zegt lelijke woorden--nou, dan komt er iedere keer een vlek op je lantarentje, en op het laatst is het helemaal lelijk." Joost kreeg een gloeiende kleur. Nu begreep hij ineens, waar al dat vuil en die roestvlekken vandaan kwamen. Geen wonder; hij dacht aan al de lelijke dingen die hij de laatste tijd had uitgehaald. Die grote verse roestvlek, daar bovenaan, die was dan zeker vanavond erop gekomen, toen hij Arends lantarentje kapottrapte. Hij keek er bedrukt naar en zei: „Zeg, Trees, zou ik het weer schoon krijgen?" „O, jawèl!" Treesje zei het hêel stellig, en ze knikte met het hoofd. „Vast hoor. Mijn lantarentje was vroeger ook zò lelijk, zo lelijk, - haast nog lelijker dan het jouwe. En kijk nu eens!" En ze hield het mooie blinkende ding in de hoogte, dat het licht op haar mager gezichtje viel. „Hoe heb je dat dan gedaan?" vroeg Joost. Treesje haalde haar schouders op. „Ja, d'at weet ik niet. Zo maar vanzelf is het gegaan, telkens ging er een vlekje af... „Bij mij is er ook al een plekje schoon," zei Joost. „Kijk!" Ze stonden even stil, en met hun hoofden dicht bij elkaar keken ze naar het blinkende plekje. Nu was het alwêër groter geworden. „Zie je wel!" zei Treesje. „O Joost, het wordt vast nog helemaal schoon! Laten we maar gauw verder gaan, he? Kom, ik weet de weg!" Stap-zwik, stap-zwik, daar ging het weer. „Word je nog niet moe?" vroeg Joost. „Nee!" schudde Treesje dapper, maar ze hing toch een beetje zwaarder aan zijn hand. Ze waren nu opeens buiten de stad gekomen. Op een open landweg stonden ze; aan weerskanten lagen de velden wit onder de sneeuw. Hoe stil was het hier, en hoe eenzaam. En wat stond de lucht prachtig vol sterren boven hun hoofden. Joost keek ernaar en opeens zag hij een grote, blinkende ster tussen de andere staan, die zoveel licht gaf, dat het leek of er een zilveren lamp aan de hemel was aangestoken. „Kijk eens!" zei hij, en wees omhoog. „Ja," zei Trees. „Dat is de ster van Bethlehem, daar moeten we naar toe." Heel uit de verte, over de besneeuwde weg, kwam een heel fijn, zacht geluid naar hen toezweven. „Hoor!" zei Treesje vrolijk. „Dat zijn de andere kinderen, voor ons uit, hoor je ze wel zingen?" Joost luisterde; ja, het leek weer op Kyriëleis... O, hoe graag was hij voortgehoud om ze in te halen en tussen hen in te gaan lopen. Maar dit kleine Treesje dan? „Joost hoor eens," zei zijn buurvrouwtje, en trok aan zijn hand. „Joost, wil je niet liever met die kinderen mee? Laat mij dan maar los, en loop maar gauw vooruit. Toe, dan haal je ze nog wel in. Ik kan er best alleen komen...Joost!" De jongen, die verlangend had lopen luisteren, schrok op, en keek weer in het kleine magere gezichtje, dat zo vriendelijk naar hem was opgeheven. Ze knikte hem toe. „Jazeker!" zei hij ruw, en gaf een ruk met zijn hoofd. „Ik zal jou daar in de steek laten, dat zou toch ook even gemeen wezen!" En met dat hij dat zei, viel er opeens een heldere lichtstraal uit zijn lantarentje; èèn van de ruitjes was nu zo schoon geworden, of het pas gezeemd was. Treesje zag het en riep verrukt „O Joost, o Joost! Kijk je lantarentje eens! Kijk eens!" „Begrijp jij dat nu?" zei Joost verbaasd. „Ik snap er niks van..." „Ik wèl, ik wèl!" Treesje zwaaide met haar eigen lantarentje. „O Joost, het wordt nog helemaal schoon, je zult het zien!"

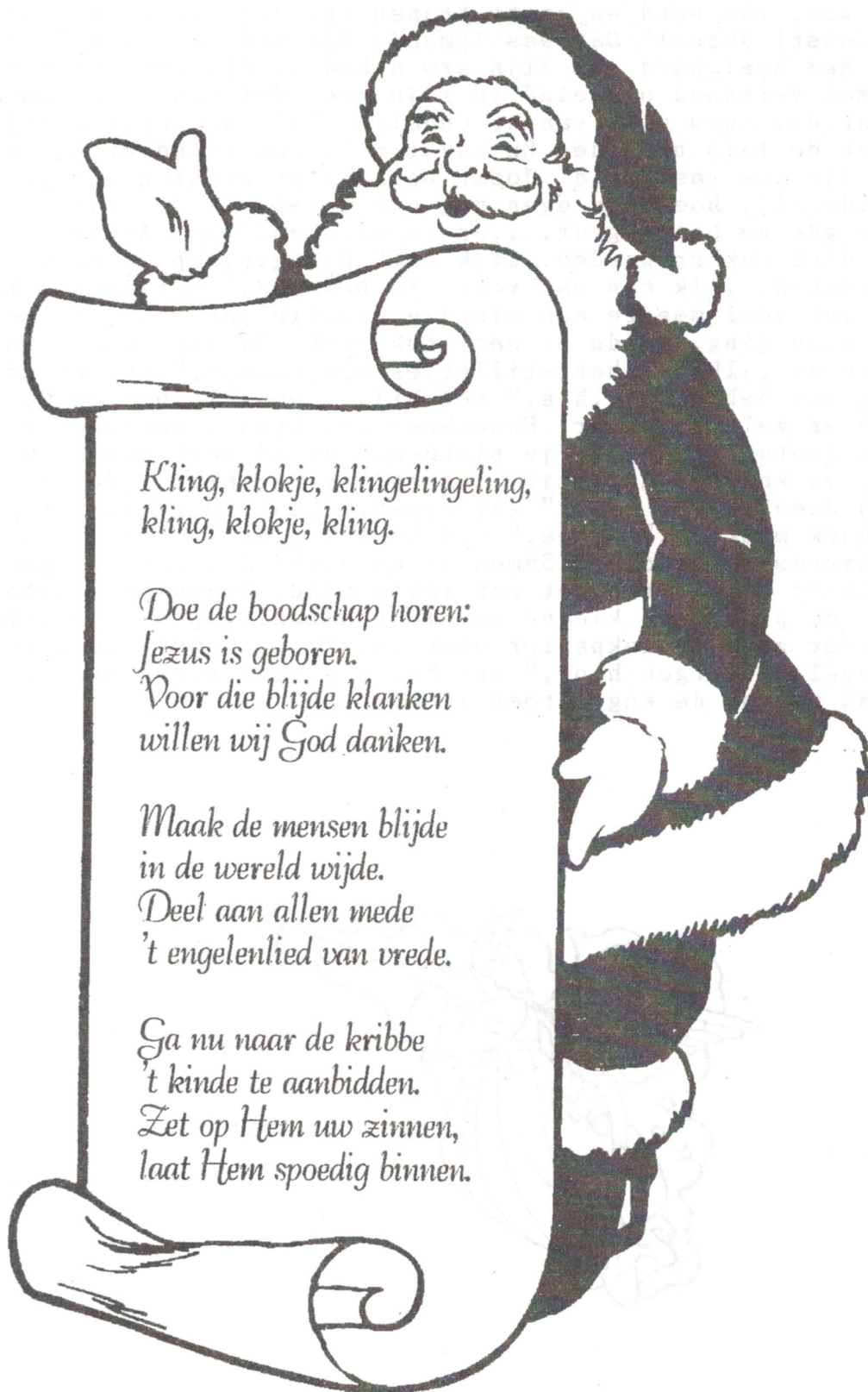
Ze stapten voort over de stille weg, onder de duizenden sterren. Joost voelde zich zo blij en gelukkig, hij begreep het zelf niet. Hij liet z'n lantarentje slingeren, en liep zo langzaam mogelijk als hij maar kon, om het kreupele meisje naast hem. Opeens stond Treesje met een ruk stil. Ze hief een vingertje op, en zei zachtjes; „Hoor eens!" De kinderen stonden stil, en luisterden. Door het stille donker kwam een klein, klagend geluidje naar ze toe. Was het huilen, of gejank? „Och!" fluisterde Treesje, en trok Joost aan zijn jas. „Hoor je wel? „'t Is, geloof ik, een hondje!" „Hoe kan dat nu?" zei Joost. „Het is alweer weg ook. Kom, laten we maar doorgaan, Trees ik hoor niets meer." En een beetje hard trok hij haar mee. Hij had helemaal geen zin, hoor, om hier midden op die weg te blijven stilstaan voor een of ander beest. Hij stapte vlugger door, en Treesje hinkte met moeite naast hem voort. Ze zei niets, helemaal niets, en opeens hoorde Joost naast zich een geluidje als van een zachte snik. Hij kreeg meteen berouw van zijn vlugge stappen, en boog zich naar haar toe. „Trees, wat is er? Huil nu niet, ik zal wel zachtjes lopen, toe!" „Joost!" fluisterde ze met een bibberend lipje. „Joost! Het het ...gaat vast dood...het jankt zo." Toen begreep hij, dat ze nog altijd aan het geluidje van daarnet dacht. Hij kreeg medelijden met haar bedroefd gezichtje, en zocht in zijn zakken naar een zakdoek. Ja warempel, hij had er een, al was hij wat zwart, en onhandig droogde hij haar tranen af. „Nou, stil dan maar," zei hij. „Zal ik even gaan kijken?" „Ja, ja," knikte ze blij, en met haar vingertje wees ze naar de kant van de weg. „Het kwam daar vandaan!" „Blijf dan hier staan!" zei Joost. „En hou je lantarentje goed in de hoogte, zul je? Dan zal ik wel even teruggaan. Niet bang zijn, hoor!" Nee, schudde Treesje dapper, en hield haar lantarentje hoog boven haar hoofd. Joost verdween met grote stappen in het donker. De weg liep met een erg schuine kant af naar een sloot, die heel in de diepte lag. Gelukkig, dat zijn lantarentje nu licht gaf-kijk, er waren al twee ruitjes schoon!- want je moest o zo oppassen met die sneeuw. Telkens stapte je in een put, en dan viel je haast. Met veel geglij en gekrabbel stond Joost eindelijk aan de slootkant en liet het licht van zijn lantarentje voor zich uit schijnen. De sloot lag vol ijs, met hier en daar een zwart open wak. Hoor! daar was het klagend gejank weer, nu vlakbij. Joost zocht met zijn lichtje het ijs af. Daar, een eindje van de kant. Dat, zwarte daar, bewoog dat niet? Hij liep erheen, en reikte zover hij kon voorover. Nee, hij kon er nog niet bij... Wacht, op zijn buik gaan liggen. Voorzichtig schoof hij vooruit, met uitgestoken hand. Het lantarentje gaf nu zo'n mooi licht... Ja, daar jankte het zwarte ding weer. „Kom maar," zei Joost zachtjes. „Kom maar." Daar greep zijn hand iets zachts en warms. Hij haalde het naar zich toe, en schoof voorzichtig achteruit. Het was een hondje. Een zwart, mager hondje. Zijn ene pootje hing er slap bij, en het zat vol bloed. Bij het licht van zijn lantarentje zag Joost een paar grote stenen op het ijs liggen. Toen begreep hij het opeens. „De schooiers!" zei hij. „Hebben ze jou willen verdrinken?" Hij hield het beestje stijf tegen zijn jas. Het likte met een warm tongetje zijn hand. Joost sprong tegen de helling op. „Heb je het?" riep Treesje van boven. „Ja, kijk!" zei Joost. „Het was haast verdronken." Treesje aaide het bibberende beestje.

„Wat is het koud, ach...Mag ik het dragen, Joost?" „Goed," zei hij, en Treesje rolde het hondje warmpjes in haar jurk. „Joost!" zei ze blij, „nu zijn er drie ruitjes schoon, zie je wel? En al die roestvlekkenzijn eraf," Ze liepen weer voort over de eenzame weg. Treesje hield het hondje in haar arm, en haar lantarentje bengelde aan haar wijsvinger. En opeens begon ze te zingen met haar heldere stemmetje, een kerstliedje, dat Joost ook kende. Hij begon mee te zingen, de tweede stem, dat het klonk over de weg. Zijn lantarentje begon al helderder te schijnen. En de ster boven hun hoofden scheen hoe langer hoe groter te worden. Zo liepen ze een tijdlang zingend voort over de stille weg; het hondje was in slaap gevallen in Treesjes arm. De lantarentjes van de kinderen schenen bijna even helder. Zou de weg nog lang zijn? dacht Joost. Zouden de andere kinderen nu al bij de stal zijn? Hij voelde, hoe Treesje aan zijn hand steeds moeilijker begon te lopen. Ze was al een paar keer gestruikeld; hij had haar overeind moeten trekken, anders was ze gevallen. „Word je moe, Treesje?" De grote ogen keken hem ernstig aan. „Wel een beetje," zei ze zachtjes. Ja, wat nu? dacht Joost. Ze konden toch hier niet een beetje gaan zitten in de sneeuw? Nee, ze moesten verder, maar Treesje kon niet meer, dat zag hij wel aan haar witte gezichtje. Ze hijgde ook een beetje. Hij stond stil, en keek op haar neer. Zeleunde doodmoe tegen hem aan. „Zal ik je dragen?" vroeg hij. Ze lachte en liet zich dadelijk optillen. Ze was toch zwaarder dan hij dacht, maar dat wilde hij niet bekennen. En wat was ze koud, ze bibberde helemaal. Nee, dat ging zo niet- wacht... Hij zette haar op grond, en trok zijn jas uit. „Kom hier," zei hij, en sloeg de dikke jas die veel te groot was, om haar heen. „Zo, nu word je niet meer koud, he?" Hij tilde haar van de grond, zij sloeg haar armpjes stevig om zijn hals. „Zit je goed zo? Lekker warm, he? Wil je mijn lantarentje vasthouden? Dan zal ik jou dragen. Heb je het hondje goed vast?" Daar ging het vooruit, stap voor stap. Ze woog zwaar in zijn armen, hij hijgde een beetje en beet op zijn lip van inspanning. Ze legde haar hoofdje op zijn schouder. „Nu zijn we er haast," zei ze blij. Joost zei niets, hij stapte langzaam verder. Aan Treesjes hand wiegelden zachtjes de twee lantarentjes. „Word je niet moe?" vroeg Treesje nu. „Wil ik weer een eindje lopen, Joost?" „Nee," zei de jongen dapper, en hield haar stevig vast. „Het...gaat...best...als het nou maar...niet...zo lang..." „O Joost!" riep Treesje blij, en hield de twee lantarentjes tegelijk in de hoogte. „Kijk eens...nu zijn ze allebei eender, zie je wel? Nu is het jouwe ook schoon, en..." Maar ze kon niet verder praten, want opeens werd het zo stralend licht om hen heen, dat de kinderen beiden hun ogen moesten sluiten. De kleine engel stond weer naast hen, en legde zijn hand op de schouder van Joost. „Nu ben je bij de stal gekomen," zei hij, en opeens was het Joost, of Treesje in zijn armen zo licht werd als een veertje. Hij voelde haar armpjes om zijn hals en het kleine hondje, wakker geworden, likte zijn hand. De twee lantarentjes blonken als zilver, en het licht om hen heen werd helderder en helderder. En daar waren opeens al de kinderen weer, met hun lantarentjes. Ze stonden om Treesje en Joost heen, midden in het stralende licht, en zongen, zongen, van het kind dat geboren is in een donkere stal. En de lucht was plotseling vol geruis, als van veel, heel veel engelenvleugels, en de engelenstemmen zongen in het witte licht.

Ze zongen met de kinderen mee, het was het hele oude lied uit de velden van Efrata: Ere zij God, ere zij God... En er klonk een heerlijk muziek van harpen en fluiten met de engelenstemmen mee. Joost werd opeens zo gelukkig, zo heel erg gelukkig, dat hij er helemaal warm van werd en grote tranen sprongen in zijn ogen, en... „Joost! Joost!" Dat was iemand, die hem bij zijn naam riep, en hem heel hard aan zijn arm schudde. Hij deed zijn ogen open en zat verbaasd overeind in zijn bed. Het was licht om hem heen, maar dat kwam niet van de engelen. Hij was weer in zijn kamertje, en de lamp brandde. En naast zijn bed stond Arend, die hem bij zijn arm vasthield. Joost begreep er eerst niets van; toen voelde hij, hoe zijn ogen nog nat waren van de tranen, en hij veegde ze haastig af. „Je droomde zo!" zei Arend. „Je wou maar niet wakker worden. Kijk es," Hij ging op de rand van het bed zitten. „Ik heb wat voor je bewaard." Uit Arends broekzak kwam met veel moeite een slordig, vettig pakje te voorschijn. Toen het open ging, rolde er een stuk verkruimelde kerstkrans op de dekens. „Ik heb het stilletjes weggestopt," zei Arend. „Jij mag het hebben." „Nee," zei hij. „Hou jij het maar, eet het maar zelf op, hoor. Enne-hoor es, Arend, morgen-zal ik een nieuw lantarentje voor je plakken." Arend keek een ogenblik verbaasd, en knikte dan blij. „Samen?" vroeg hij. „Zullen we het samen doen? He?" „Ja!" zei Joost, „dat is goed. Eet jij nou die koek maar op." „Nee," zei Arend. „'t Is voor jou, ik heb het expres bewaard." „Samen delen dan?" Ja, dat was goed, en ze knikten elkaar toe met een volle mond. Boven het voeten-eind hing de plaat. De kleine engel stond weer op zijn plaats, en keek over zijn muziekpapier naar Joost. En Joost keek naar de kleine engel. „Morgen hoor," zei hij nog eens tegen Arend. En het was net of de engel toen lachte.

*Kling, klokje, klingelingeling,
kling, klokje, kling.*

*Doe de boodschap horen:
Jezus is geboren.
Voor die blijde klanken
willen wij God danken.*

*Maak de mensen blijde
in de wereld wijde.
Deel aan allen mede
't engelenlied van vrede.*

*Ga nu naar de kribbe
't kinde te aanbidden.
Zet op Hem uw zinnen,
laat Hem spoedig binnen.*

HAZELNOOTTULBAND

In een kom 250 gr. zachte boter en 250 gr. suiker wit en romig kloppen en er 1 voor 1 5 eieren door roeren. In gedeelten 250 gr gezeefd zelfrijzend bakmeel, 100 gr. gemalen hazelnoten, 50 gr. grofgehakte hazelnoten en 6 eetlepels melk erdoor spatelen. Het beslag in een ingevette, met bloem bestoven vorm van 2 liter scheppen en in een warme oven (175 oC) in 1 tot 1 1/4 uur gaar bakken. Storten en laten afkoelen. Met poedersuiker bestrooien en als laatste met hulsttakjes garneren.

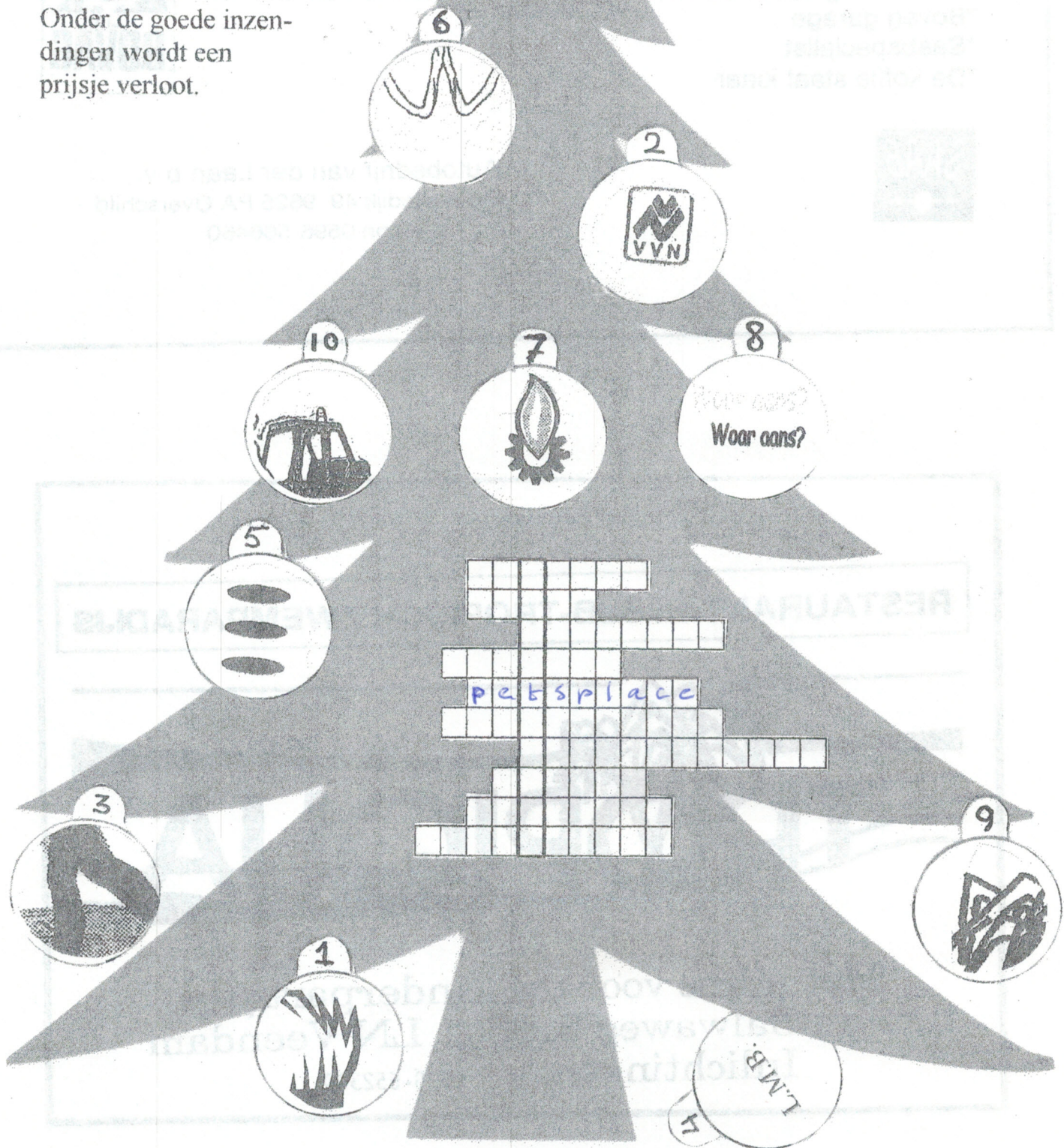
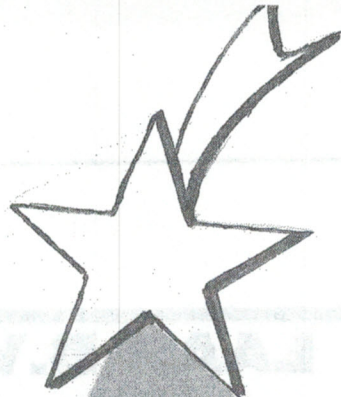

WIJ WENSEN U
GEZEGENDE KERSTDAGEN EN EEN GELUKKIG NIEUWJAAR.

KERSTPUZZEL

Zoek de juiste advertenties bij de kerstballen in de kerstboom. Vul de gevonden namen op nummer van bovenaf in op het diagram in de kerstboom. Lever de oplossing in bij een redactielid van Schildjer Proat, voor 16 december aanstaande. Onder de goede inzendingen wordt een prijsje verloot.

VAN DER LAAN B.V.

- *Erkend A.P.K. station
- *Kleine en grote onderhoudsbeurten voor alle merken
- *Bovag garage
- *Saabspecialist
- *De koffie staat klaar

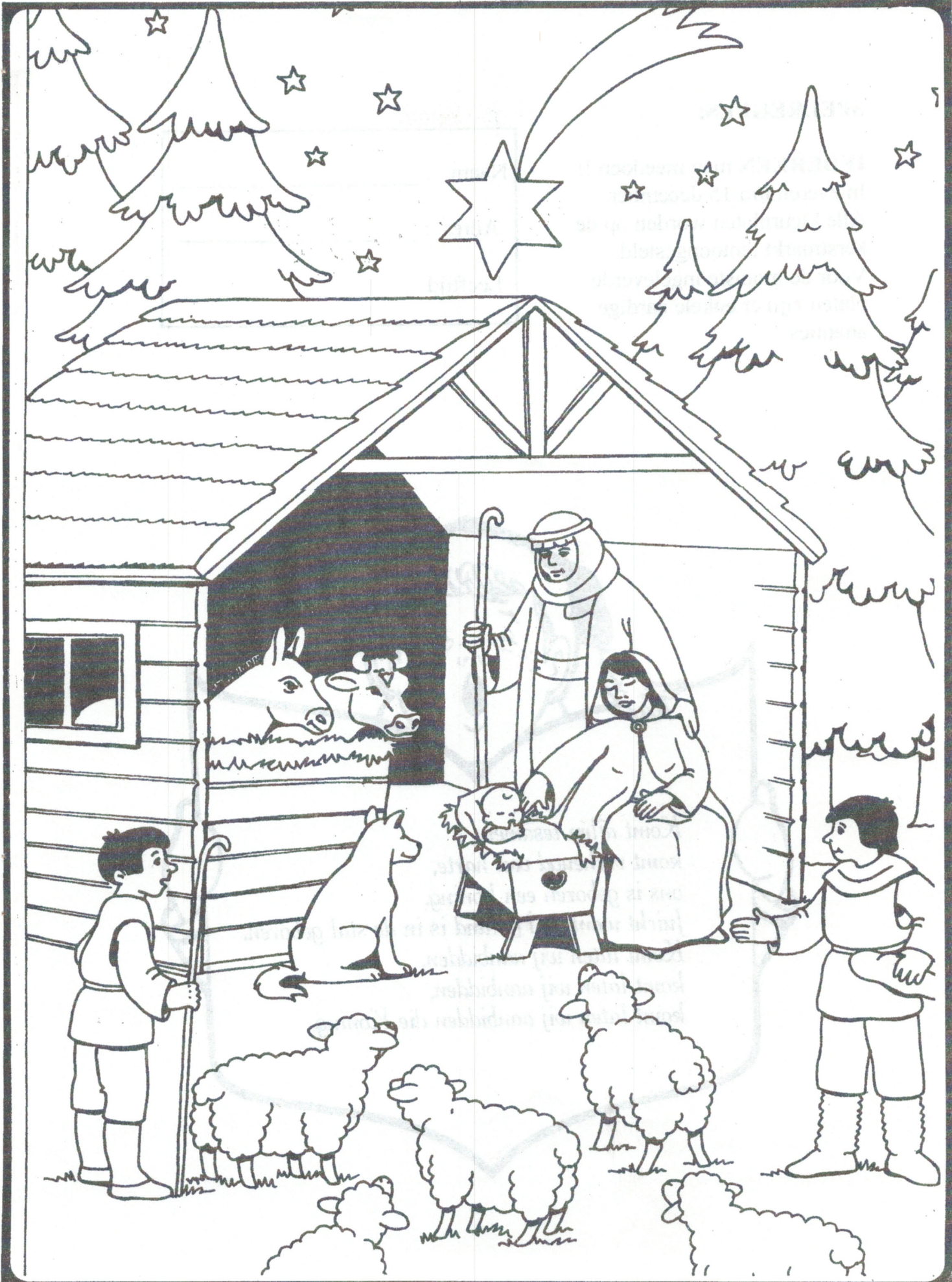

Autobedrijf van der Laan b.v.
Graauwedijk 49, 9625 PA Overschild
telefoon 0596-566460

RESTAURANT en SUB-TROPISCH ZWEMPARADIJS

Hét adres voor uw kinderpartijtjes.
Jan Salwaweg 2, 9641 LN Veendam
Inlichtingen: 0598-652300

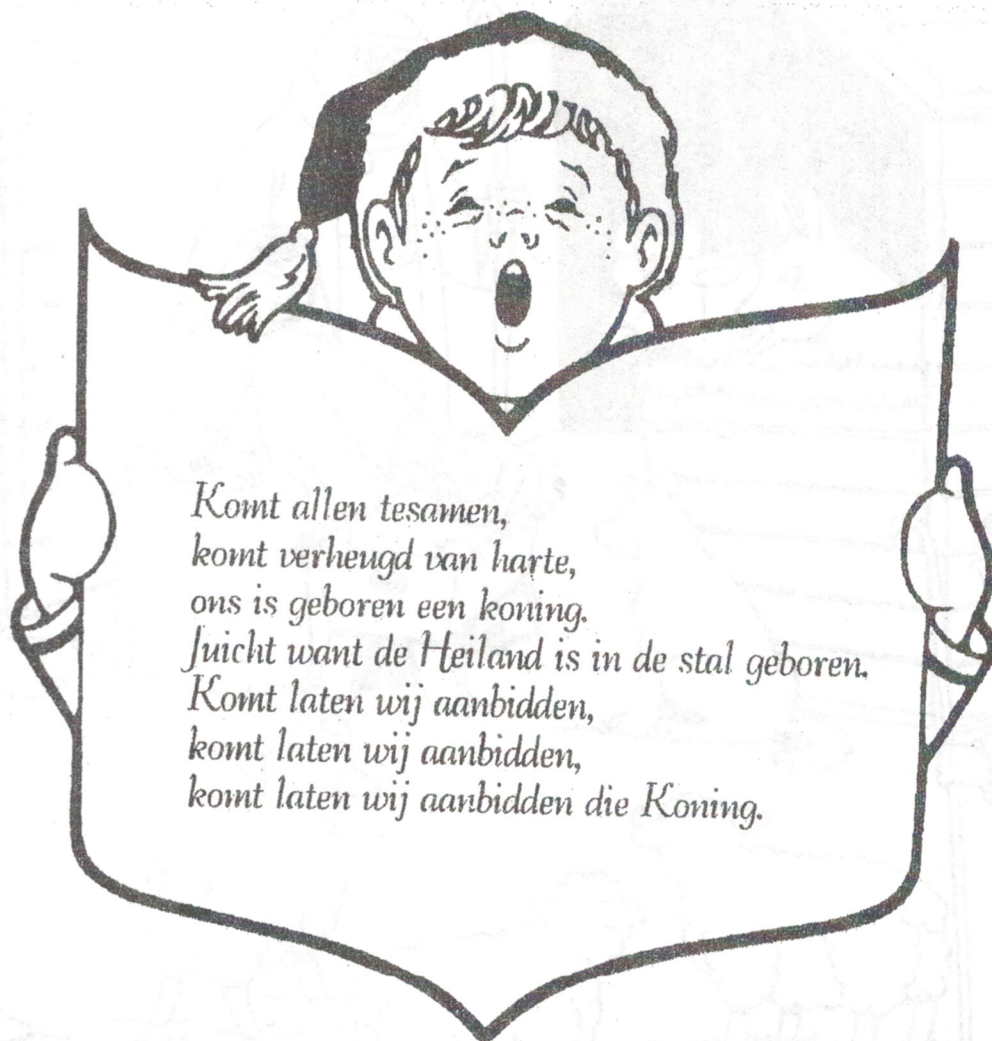
SPELREGELS:

IEDEREEN mag meedoen !!
Inleveren t/m 15 december.
Alle kleurplaten worden op de
kerstmarkt tentoongesteld.
Voor de mooiste ingeleverde
platen zijn er enkele aardige
attenties.

Naam : _____

Adres : _____

Leeftijd: _____

Uw Elektrovakman heeft er verstand van!

Reparatie en levering van o.a.:

- Sanitair
- CV pakketten
- Huishoudelijke apparaten
- KTV
- Audio
- Satelliet apparatuur

E.V.M. Woldstreek Techniek BV
Hoofdweg 18
9628 CP SIDDEBUREN

Tel. 0598 - 43 26 03

Winter KORTING

v/d Gaag
markiezenbouw

Graauwedijsk 28 tel.: 0596 566244

Wand & Vloertegels

TegelGigant bv *de luxe* biedt u:

- een assortiment met meer dan 1000 soorten tegels in verschillende kleuren en maten;
- een showroom met overzichtelijke panelen en stellingen;
- de service om de tegels te bezorgen en/of te laten zetten;
- deskundig advies op basis van jarenlange ervaring;
- de garantie van Tegelmanster wat staat voor advies, uitgebreide keuze, kwaliteit en service in wand- en vloertegels.

Graag tot ziens bij één van onze showrooms!

Bezoek ook eens onze voordeelmarkt in Zuidbroek bij Tegelmanster bv *voordeelmarkt* o.a. voor restpartijen tot 30 m

TegelGigant bv

TegelGigant bv *de luxe*

Veendam: Transportweg 18 9645 KX Tel. (0598) 613000 Fax (0598) 613777

Groningen: Oosterhamrikkade 2-y 9714 BA Tel. (050) 57173 94 Fax (050) 5799219

TegelGigant bv *voordeelmarkt*

Zuidbroek Winschoterdiep, 11-a 9636 AG Tel. (0598) 452725 Fax (0598) 452323

Privé: Mevr. Grasman, Overschild Tel. (0596) 566388

CV/Sanitair/ Elektra

Regio Dijkstra biedt u:

- Een totaalpakket op het gebied van sanitair, centrale verwarming, vloerverwarming en elektra; u heeft het gemak van alles onder één dak;
- Een grote sortering riolerings-, water- / gasleidingen-, CV-en elektramaterialen, bijna alles uit voorraad leverbaar;
- Een deskundig advies op basis van jarenlange ervaring;
- De mogelijkheid om gebruik te maken van onze vakkundige monteurs.

regio-dijkstra bv

Zelf, samen of laten doen

Veendam Transportweg 18, Tel. (0598) 61 30 00 Fax (0598) 61 37 77
Groningen Oosterhamrikkade 2-y, Tel. (050) 573 27 30 Fax (050) 579 92 19
Stadskanaal Kyfsterweg 12, Tel. (0599) 61 85 92 Fax (0599) 65 23 00
Privé: Mevr. Grasman, Overschild Tel. (0596) 56 63 88

Hallo ik ben Romy! Uw schoonheidsspecialiste bij u thuis!

Voor o.a.: Volledige behandeling (reinigen, epilieren, verven, harsen, peeling, massage en crème).

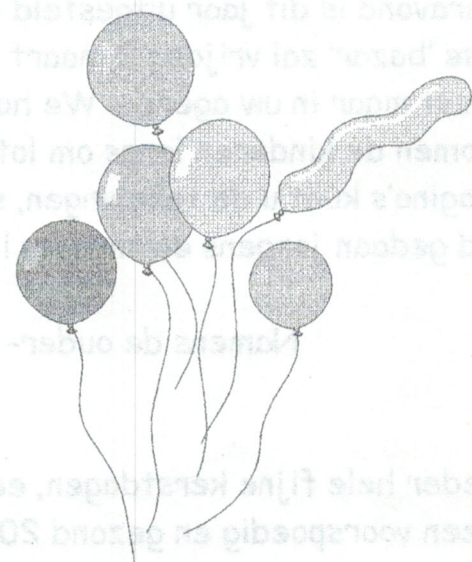
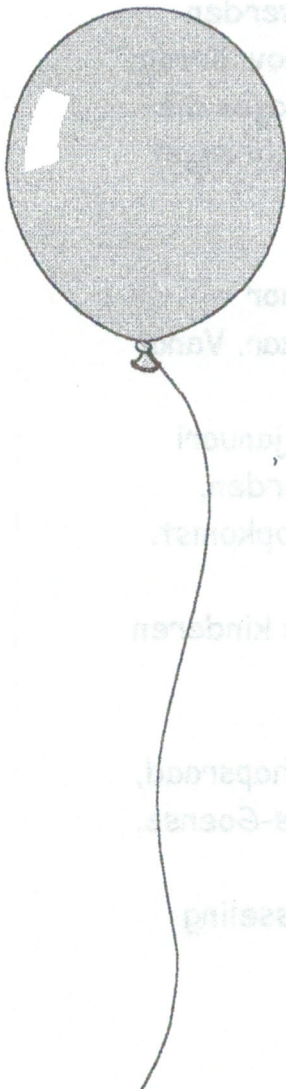
- : Epilieren
- : Harsen
- : Verven wimpers en/of wenkbrauwen
- : Bruidsmake-up
- : Beenharsen

Ook een combinatie van dit alles is mogelijk.

Inlichtingen: tel. 0596-566315

**bazar
vrijdag
16 maart
2001
o.b.s.
schaldmeda**

SCHOOLKRANT

November 2000.

Geachte dorpsbewoners,

Het jaar begint al tegen het eind te lopen. De bekende feestdagen zoals sinterklaas en kerstmis staan weer voor de deur. De kinderen zijn al druk in de weer om pieten en sinterklazen te maken. Dinsdag 5 dec. zal Sint en Piet onze school komen bezoeken. Op donderdagavond 21 dec. zullen wij onze jaarlijkse traditionele kerstavond vieren.

Het Sint Maarten feest hebben we achter de rug. De kinderen hadden op school hele mooie lampionnen gemaakt. Vrijdag 10 nov. mochten ze op school al een voorproefje nemen op het Sint Maarten lopen. Ze werden beloond op een lekkere traktatie. Gelukkig was het zaterdag 11 nov. droog, zodat de kinderen in grote getale langs de huizen konden. De liedjes die ze op school geleerd hadden hebben ze luidkeels gezongen. De opbrengst (in ieder geval bij mijn eigen kinderen) was dit jaar reusachtig.

Meester Joop is vanaf eind oktober ziek. Hij wordt vervangen door meester Harm-Jan. Juf Natasja neemt de schoolleiderstaken waar. Vanaf deze plek wensen we meester Joop beterschap.

De zakelijke ouderavond is dit jaar uitgesteld naar woensdag 31 januari 2001. De jaarlijkse 'bazar' zal vrijdag 2 maart 2001 gehouden worden.

Noteert u dat alvast maar in uw agenda. We hopen op een grote opkomst. Medio februari komen de kinderen langs om loten te verkopen.

Op de volgende pagina's kunt u de tekeningen, stukjes e.d. van de kinderen bewonderen. Goed gedaan jongens en meisjes !

Namens de ouder- en medezeggenschapsraad,
Ellie Noordenbos-Goense.

Wij wensen een ieder hele fijne kerstdagen, een prettige jaarwisseling en een voorspoedig en gezond 2001 toe.

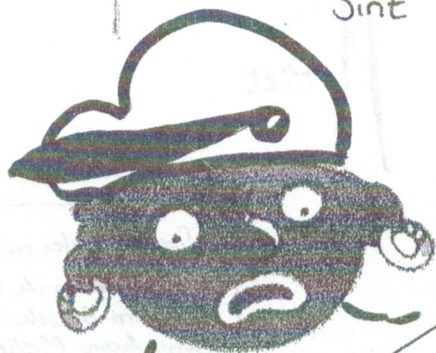
Mark F. gr. 1

Sint

Piet

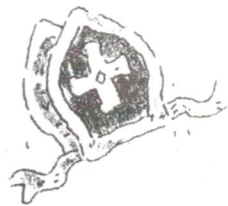

Sint en twee
Pieten

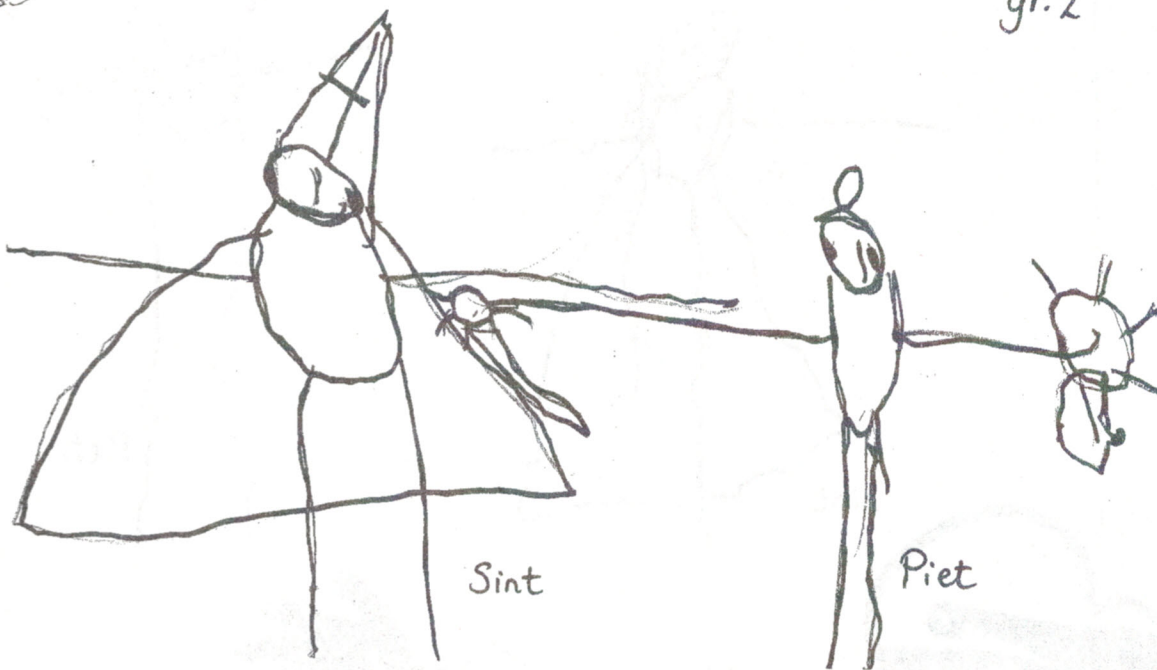

Margo
gr. 1

Myron
gr. 2

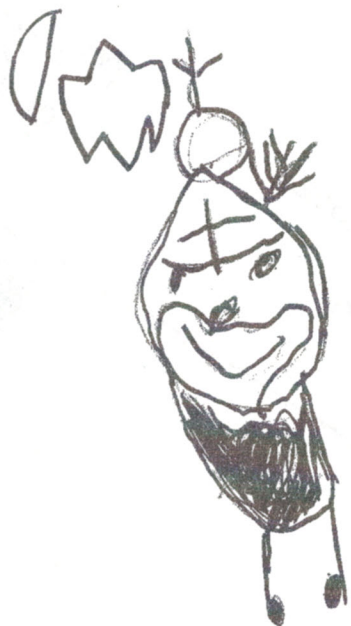

Sint

Piet

Lieve Wouter en Mirke
Morgen kom ik bij
jullie op bezoek.
Dan kan Mirke mij
een hand geven en
Sputen ook
Ik vind jullie lief.
Dag, Sintesklaas
en Zwart Piet.

Marja gr. 2

Piet

Sint

Piet is verkleed
als Sint

11 november. Ik heb met: ~~aan~~
 ael, Muriel, Marleen, en Tanke
 gelopen. We zijn door het hele
 dorp geweest. Een we zijn
 ook nog naar de oude
 grauwedijk geweest en naar
 het haantje van Hans.
 We hadden een hele
 mooie lampen. Een
 soort kantaari.

Groetjes madine
 Groep 7

chry gr. 6

Jurgen gr. 8

Sinterklaas op school

Vorig jaar kwam sinterklaas op
 school. Toen gingen alle
 klassen naar de ~~de~~ Pompel
 Toen gingen we voor hem
 zingen

martijn gr. 6

Kyra
 groep 6.

Sinterklaas.

Toen ik nog in groep 5 zat,
 kwam sinterklaas op school.

Ik heb Margien de
 en de andere zekeren voor
 sinterklaas. En toen
 kreeg ik een spelgoedprize
 Voor de beste niet hadden we
 een bonnetje gemaakt.
 bij het te verhooren.

Yvonne gr. 6.

De wandelendetakken

Op donderdag 9 november
 kwam Armando bij mij
 en zij dat er bij hem
 eitjes waren uit gekomen.
 De volgende dag
 waren er bij mij ook
 kleintjes. En elke dag
 kwamen er nieuwe.

Doei

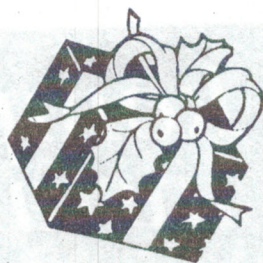
Gynthia

Dick gr. 6.

11 November //

5 December

groep 6, 7, 8.

Sinterklaas
Goedheiligman,
stuur mij geen
"bonne" als het kan.

'k Vraag echt niet veel
van U en Piet,
maar die "bonne"
hoef ik niet!

komplete installaties op maat...

Gespecialiseerd sinds 1910 in ondermeer:

- lood- en zinkwerk
- gas- en waterleidingen
- centrale verwarming
- luchtbehandeling
- elektrotechniek
- beveiliging
- koeltechniek

RONDEBOSLAAN 22
9936 BK DELFZIJL
TEL. 0596-612093
FAX. 0596-616587

WESTERDIJK
installatiebedrijf